C/2025/1023

27.2.2025

P9_TA(2024)0131

Nimenomaisten ympäristöväitteiden perusteleminen ja esittäminen (viherväitteitä koskeva direktiivi)

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. maaliskuuta 2024 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemisesta ja esittämisestä (viherväitteitä koskeva direktiivi) (COM(2023)0166 – C9-0116/2023 – 2023/0085(COD))

(Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(C/2025/1023)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2023)0166),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C9-0116/2023),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,

— ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan työjärjestyksen 58 artiklan mukaisen yhteiskäsittelyn,

— ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon,

— ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A9-0056/2024),

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;

2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, muuttaa sitä huomattavasti tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

([1]) EUVL C 293, 18.8.2023, s. 86.

P9_TC1-COD(2023)0085

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. maaliskuuta 2024, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2024/… antamiseksi nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemisesta ja esittämisestä (viherväitteitä koskeva direktiivi)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([1]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) ”Vihreyttä” ja kestävyyttä koskevista väitteistä on tullut kilpailukykytekijä, ja vihreisiin tuotteisiin liittyvä kasvu on ollut suurempaa kuin tavanomaisiin tuotteisiin liittyvä kasvu ***kuluttajien kiinnostuksen kasvaessa***. Jos sisämarkkinoilla tarjotut ja ostetut tavarat ja palvelut eivät ole niin ympäristöystävällisiä kuin esitetään, kuluttajia johdetaan harhaan, vihreä siirtymä hidastuu ja kielteisten ympäristövaikutusten vähentäminen estyy. Vihreiden markkinoiden mahdollisuudet eivät ole täysin toteutuneet. Kansallisessa lainsäädännössä tai ympäristöväitteitä sääntelevissä yksityisissä aloitteissa asetetut erilaiset vaatimukset aiheuttavat rasitteen rajatylittävää kauppaa harjoittaville yrityksille, kun niiden on noudatettava erilaisia vaatimuksia kussakin jäsenvaltiossa. Tämä vaikuttaa yritysten kykyyn toimia sisämarkkinoilla ja hyödyntää näitä markkinoita. Samaan aikaan markkinaosapuolilla on vaikeuksia tunnistaa luotettavia ympäristöväitteitä ja tehdä parhaita mahdollisia ostopäätöksiä sisämarkkinoilla. Markkinoilla on yhä enemmän erilaisia merkintöjä ja laskentamenetelmiä, joten kuluttajien, yritysten, sijoittajien ja sidosryhmien on vaikea arvioida väitteiden luotettavuutta. **[Tark. 1]**

(2) Jos ympäristöväitteet eivät ole luotettavia, vertailukelpoisia ja todennettavissa, kuluttajat ja muut markkinatoimijat eivät pysty ostopäätöksillään antamaan täyttä tukeaan ympäristötehokkuuden parantamiselle. Vastaavasti luotettavien, vertailukelpoisten ja todennettavissa olevien tietojen puute estää kannustimien luomista ympäristötehokkuuden optimoimiseksi, joka yleensä olisi yhteydessä myös toimitusketjun yritysten tehokkuuden kasvuun ja kustannussäästöihin. Sisämarkkinoiden yhteisen vertailukohteen puuttuminen ja tästä aiheutuva sekaannus pahentavat näitä seurauksia.

(3) Ympäristöväitteisiin sisältyvän ympäristötiedon käyttäjien (kuluttajat, yritykset, sijoittajat, julkishallinnot ja kansalaisjärjestöt) osalta luotettavuuden, vertailukelpoisuuden ja todennettavuuden puute johtaa ympäristötietoa koskevaan luottamusongelmaan ja sekaannukseen epäyhtenäisten ja ristiriitaisten viestien tulkinnassa. Tästä on haittaa kuluttajille ja muille markkinatoimijoille, jotka saattavat valita tuotteen tai liiketoimen muiden vaihtoehtojen sijasta harhaanjohtavien tietojen perusteella.

(4) Sen vuoksi on tarpeen yhdenmukaistaa edelleen ympäristöväitteiden sääntelyä. Tällaisella yhdenmukaistamisella vahvistetaan kestävämpien tuotteiden ja elinkeinonharjoittajien markkinoita, kun vältetään kansallisten lähestymistapojen eroista johtuva markkinoiden pirstoutuminen. Sillä myös asetetaan vertailukohta, jonka avulla voidaan edistää maailmanlaajuista siirtymistä oikeudenmukaiseen, ilmastoneutraaliin, resurssitehokkaaseen ja kiertoon perustuvaan talouteen. ([2])

([1]) EUVL C,, s..

([2]) Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Uusi kiertotalouden toimintasuunnitelma – Puhtaamman ja kilpailukykyisemmän Euroopan puolesta (COM(2020) 98 final).

(5) Yksityiskohtaisilla nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemista koskevilla unionin säännöillä, joita sovelletaan sellaisiin yrityksiin, jotka toimivat unionin markkinoilla yritysten ja kuluttajien välisessä viestinnässä, edistetään osaltaan vihreää siirtymää kohti kiertoon perustuvaa, ilmastoneutraalia ja puhdasta unionin taloutta***, joka kunnioittaa maapallon kestävyyden rajoja,*** antamalla kuluttajille mahdollisuus tehdä tietoon perustuvia ostopäätöksiä, minkä lisäksi ne auttavat luomaan tasapuoliset toimintaedellytykset tällaisia väitteitä esittäville markkinatoimijoille ***samalla, kun edistetään kestävää kulutusta***. **[Tark. 2]**

(6) Ympäristöväitteitä koskeva sääntelykehys on yksi komission ehdottamista toimista, joilla pannaan täytäntöön Euroopan vihreän kehityksen ohjelma ([3]), jossa tunnustetaan, että luotettavalla, vertailukelpoisella ja todennettavissa olevalla tiedolla on tärkeä rooli, koska sen avulla ostajat voivat tehdä kestävämpiä päätöksiä ja ”viherpesun” riski pienenee, ja jossa sitoudutaan parantamaan sääntelyä ja muita toimia katteettomien ympäristöväitteiden torjumiseksi. Sääntelykehyksellä luodaan yhdessä muiden sovellettavien unionin sääntelykehysten kanssa, mukaan lukien ehdotus direktiiviksi kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä vihreässä siirtymässä ([4]), jolla muutetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/29/EY ([5]) ja jota tällä ehdotuksella pyritään täydentämään ***erityissäännöksenä***, selkeä järjestelmä ympäristöväitteille, mukaan lukien ympäristömerkit. **[Tark. 3]**

(7) Tämä direktiivi on osa useita toisiinsa liittyviä aloitteita, joilla pyritään luomaan vahva ja johdonmukainen tuotepoliittinen kehys, jonka avulla ympäristön kannalta kestävistä tuotteista ja liiketoimintamalleista tehdään normi eikä poikkeus, ja ~~muuttamaan~~***varmistamaan, että väitettä, joka vain heijastaa yleistä käytäntöä, ei voida esittää kuluttajille kestävänä. Tämän tarkoituksena on muuttaa*** kulutustottumuksia siten, että jätettä ei alkujaan synny. Direktiiviä täydennetään muun muassa toimilla, jotka koskevat tuotteiden kiertotalouden mukaista suunnittelua, uusien liiketoimintamallien edistämistä ja vähimmäisvaatimusten asettamista sen estämiseksi, että EU:n markkinoille saatetaan ympäristölle haitallisia tuotteita, tuotteiden ekologista suunnittelua koskevan asetusehdotuksen ([6]) avulla. **[Tark. 4]**

(8) Yksittäisten talouden alojen erityiset tarpeet olisi tunnustettava, ja tätä direktiiviä olisi sen vuoksi sovellettava vapaaehtoisiin nimenomaisiin ympäristöväitteisiin ja ympäristömerkintäjärjestelmiin, joita ei säännellä millään muulla unionin säädöksellä niiden perustelemisen, esittämisen tai todentamisen osalta. Tätä direktiiviä ei sen vuoksi olisi sovellettava sellaisiin nimenomaisiin ympäristöväitteisiin, joiden osalta unionin lainsäädännössä vahvistetaan erityiset säännöt, mukaan lukien menetelmäkehyksiä koskevat säännöt sekä arviointi- tai kirjanpitosäännöt, jotka liittyvät tuotteiden tai elinkeinonharjoittajien ympäristövaikutusten, ympäristönäkökohtien tai ympäristötehokkuuden mittaamiseen ja laskemiseen, pakollisten ja muiden kuin pakollisten tietojen antamiseen kuluttajille tuotteiden ja elinkeinonharjoittajien ympäristötehokkuudesta tai kestävyystietoihin, joihin liittyy sellaisia viestejä tai kuvauksia, jotka voivat olla joko pakollisia tai vapaaehtoisia unionin sääntöjen mukaisesti.

(9) Luonnonmukaista maataloutta ja tuotantoa on kehitettävä edelleen EU:n vihreän kehityksen ohjelman, pellolta pöytään -strategian ja biodiversiteettistrategian puitteissa sekä tavoitteen, jonka mukaan vuoteen 2030 mennessä vähintään 25 prosenttia EU:n maatalousmaasta käytetään luonnonmukaiseen viljelyyn ja luonnonmukaista vesiviljelyä lisätään merkittävästi, ja luonnonmukaisen tuotannon kehittämistä koskevan toimintasuunnitelman (COM(2021) 141) mukaisesti. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/848 ([7]) osalta tätä direktiiviä ei olisi sovellettava luonnonmukaisiksi sertifioituja tuotteita koskeviin ympäristöväitteisiin, jotka on perusteltu kyseisen asetuksen perusteella ja jotka liittyvät esimerkiksi torjunta-aineiden, lannoitteiden ja mikrobilääkeaineiden käyttöön tai esimerkiksi luonnonmukaisen maatalouden myönteisiin vaikutuksiin luonnon monimuotoisuuteen, maaperään tai veteen. ([8]) Luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöillä on

([3]) Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Euroopan vihreän kehityksen ohjelma (COM(2019) 640 final).

([4]) Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2005/29/EY ja 2011/83/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä vihreässä siirtymässä parantamalla suojaa sopimattomilta menettelyiltä ja tiedottamista (COM(2022) 143 final).

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

([6]) Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kestävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista ja direktiivin 2009/125/EY kumoamisesta (COM(2022) 142 final).

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/848, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta (EUVL L 150, 14.6.2018, s. 1).

([8]) https://agriculture.ec.europa.eu/system/files/2023-01/agri-market-brief-20-organic-farming-eu_en_1.pdf

myönteinen vaikutus luonnon monimuotoisuuteen ***sekä myönteinen sosiaalinen vaikutus***, ***sillä*** se luo työpaikkoja ja houkuttelee nuoria viljelijöitä. Kuluttajat pitävät sitä arvossa. Asetuksen (EU) 2018/848 mukaisesti ilmaisuja ”bio” ja ”eko” sekä niiden johdoksia, joko yksin tai yhdistettyinä, saa käyttää unionissa ainoastaan tuotteista, niiden ainesosista tai rehuaineista, jotka kuuluvat kyseisen asetuksen soveltamisalaan, jos ne on tuotettu asetuksen (EU) 2018/848 mukaisesti. Jotta esimerkiksi puuvillasta voidaan käyttää ilmaisua ”eko”, se on sertifioitava luonnonmukaiseksi, sillä se kuuluu asetuksen (EU) 2018/848 soveltamisalaan. Sitä vastoin jos konetiskiaineesta käytetään ilmaisua ”eko”, asia ei kuulu asetuksen (EU) 2018/848 soveltamisalaan vaan siihen sovelletaan direktiivin 2005/29/EY säännöksiä. **[Tark. 5]**

(9 a) Euroopan vihreän kehityksen ohjelman, EU:n toimintasuunnitelman ”Kohti ilman, veden ja maaperän saasteettomuutta” (COM(2021) 400), Euroopan kestävyyttä edistävän kemikaalistrategian (COM(2020) 667) ja Euroopan unionin strategisen lähestymistavan ympäristössä oleviin lääkkeisiin (COM(2019) 128) puitteissa terveydenhuoltoala on merkittävässä asemassa ympäristöpaineiden vähentämisessä. Tässä yhteydessä asianmukaisen sääntelykehyksen luominen tuotteen komponenttien kestävyyteen, biohajoavuuteen, kiertotalouden mukaisuuteen ja alkuperään liittyvien viherväitteiden käyttämiselle sekä direktiivin 2001/83/EY mukaisten lääkkeiden että asetuksen (EU) 2017/745 mukaisten lääkinnällisten laitteiden osalta on ratkaisevan tärkeää, jotta yrityksiä kannustetaan edistämään ympäristötavoitteita ja taataan luotettava viestintä kuluttajille. **[Tark. 6]**

(10) Tätä direktiiviä ei myöskään sovelleta kestävyystietoihin, jotka sisältävät viestejä tai esityksiä, jotka voivat olla joko pakollisia tai vapaaehtoisia rahoituspalveluja koskevien unionin sääntöjen tai kansallisten sääntöjen mukaisesti, kuten sellaisten sääntöjen mukaisesti, jotka liittyvät pankki-, luotto-, vakuutus- ja jälleenvakuutustoimintaan, ammatillisiin lisäeläkkeisiin tai yksilöllisiin eläkkeisiin, arvopapereihin, sijoitusrahastoihin, sijoituspalveluyrityksiin, maksuihin, salkunhoitoon ja sijoitusneuvontaan, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ([9]) liitteessä I luetellut palvelut, sekä toimitus- ja selvitystoimintaan, neuvontaan, välitystoimintaan ja muihin rahoitusalan liitännäispalveluihin, mukaan luettuina tällaisiin rahoituspalveluihin liittyvät standardit tai sertifiointijärjestelmät.

(11) Tätä direktiiviä ei myöskään pitäisi soveltaa sellaisiin ympäristötietoihin, joista eurooppalaisia kestävyysraportointistandardeja pakollisesti tai vapaaehtoisesti direktiivin 2013/34/EU ([10]) mukaisesti soveltavat yritykset raportoivat, eikä tämän direktiivin 3 artiklan 1, 2 tai 3 kohdassa määriteltyjen yritysten vapaaehtoisesti raportoimiin kestävyystietoihin, jos kyseiset tiedot raportoidaan direktiivin 2013/34/EU 29 b tai 29 c artiklassa tarkoitettujen standardien tai muiden kansainvälisten, eurooppalaisten tai kansallisten kestävyysraportointistandardien tai -ohjeiden mukaisesti.

(12) Tämän direktiivin sääntöjä ei pitäisi soveltaa tarjouksiin, joissa tavaroiden ostaminen tai palvelujen vastaanottaminen edellyttää myyjän tai palveluntarjoajan määrittelemien ympäristökriteerien täyttämistä, tai tarjouksiin, joissa kuluttajat saavat edullisempia sopimusehtoja tai hintoja tällaisten kriteerien täyttämisen perusteella, esimerkiksi niin kutsuttuihin vihreisiin lainoihin, vihreiden kotien vakuutuksiin tai rahoituspalvelutuotteisiin, joissa on samankaltaisia ympäristötoimista tai -käyttäytymisestä saatavia palkkioita.

(13) ~~Jos unionin tulevassa lainsäädännössä, esimerkiksi julkistetussa ”Count Emissions EU” -aloitteessa, unionin kestävän ruokajärjestelmän lainsäädäntökehystä koskevassa komission tulevassa ehdotuksessa, tuotteiden ekologista suunnittelua koskevassa asetuksessa~~ ([11]) ~~tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1007/2011~~ ([12]) ~~tarkistuksessa, vahvistetaan sääntöjä, jotka koskevat ympäristöväitteitä, ympäristömerkkejä tai tiettyjen tuotteiden tai elinkeinonharjoittajien ympäristövaikutusten, ympäristönäkökohtien tai ympäristötehokkuuden arviointia tai niistä ilmoittamista tietyillä aloilla, näitä sääntöjä olisi sovellettava kyseisiin nimenomaisiin ympäristöväitteisiin tässä direktiivissä vahvistettujen sääntöjen sijasta.~~ **[Tark. 7]**

([9]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

([11]) ~~COM(2022) 142 final.~~

([12]) ~~Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1007/2011, annettu 27 päivänä syyskuuta 2011, tekstiilikuitujen nimityksistä ja niitä vastaavista tekstiilituotteiden kuitukoostumuksen selosteista ja merkinnöistä sekä neuvoston direktiivin 73/44/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 96/73/EY ja 2008/121/EY kumoamisesta (EUVL L 272, 18.10.2011, s. 1).~~

(14) Ehdotuksessa direktiiviksi kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä vihreässä siirtymässä, jolla muutetaan direktiiviä 2005/29/EY, asetetaan useita ympäristöväitteitä koskevia erityisiä vaatimuksia ja kielletään yleiset ympäristöväitteet, jotka eivät perustu väitteen kannalta merkitykselliseen tunnustettuun erinomaiseen ympäristönsuojelulliseen tasoon. Esimerkkejä tällaisista yleisistä ~~ympäristöväitteistä~~***ympäristöväittämistä*** ovat ilmaukset ***"ympäristöystävällinen",*** "ympäristöä säästävä~~", "eko-~~", "vihreä", "luontoystävällinen", "ekologinen" ~~ja~~***,*** "ympäristöä kunnioittava"***, "ilmastoystävällinen", "lempeä ympäristölle", "hiiliystävällinen", "energiatehokas", "biohajoava", "biopohjainen" tai vastaavat ilmaukset, jotka antavat ymmärtää tai luovat vaikutelman, että ympäristönsuojelullinen taso on erinomainen***. Tällä direktiivillä olisi täydennettävä kyseisessä ehdotuksessa esitettyjä vaatimuksia käsittelemällä nimenomaisia ympäristöväitteitä koskevia erityisiä näkökohtia ja vaatimuksia niiden perustelemisen, esittämisen ja todentamisen osalta. Tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia olisi sovellettava nimenomaisten ympäristöväitteiden tiettyihin näkökohtiin, ja ne ovat ensisijaisia direktiivissä 2005/29/EY säädettyihin vaatimuksiin nähden kyseisten näkökohtien osalta, jos ne ovat ristiriidassa kyseisen direktiivin 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti. **[Tark. 8]**

(15) Sen varmistamiseksi, että kuluttajille tarjotaan luotettavaa, vertailukelpoista ja todennettavissa olevaa tietoa, jonka avulla he voivat tehdä ympäristön kannalta kestävämpiä päätöksiä, ja "viherpesun" riskin pienentämiseksi on tarpeen vahvistaa nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemista koskevat vaatimukset. Tällaisessa perustelussa olisi otettava huomioon ***vankat ja riippumattomat*** kansainvälisesti tunnustetut ***ja ajantasaiset*** tieteelliset lähestymistavat tuotteiden tai elinkeinonharjoittajien ympäristövaikutusten, ympäristönäkökohtien ja ympäristötehokkuuden tunnistamiseen ja mittaamiseen, ja sen olisi tuotettava kuluttajille luotettavaa, läpinäkyvää, vertailukelpoista ja todennettavissa olevaa tietoa. **[Tark. 9]**

(16) Nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemiseksi tehtävässä arvioinnissa on otettava huomioon tuotteen elinkaari tai elinkeinonharjoittajan koko toiminta, eikä siinä saa jättää huomiotta mitään merkityksellisiä ympäristönäkökohtia tai ympäristövaikutuksia. Väitetyt hyödyt eivät saisi johtaa kielteisten vaikutusten ~~perusteettomaan~~ siirtymiseen tuotteen elinkaaren tai elinkeinonharjoittajan kaiken toiminnan muihin vaiheisiin tai muiden kielteisten ympäristövaikutusten syntymiseen tai lisääntymiseen. **[Tark. 10]**

(17) Nimenomaisen ympäristöväitteen perustana olevan arvioinnin avulla olisi voitava yksilöidä ne tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristövaikutukset ja ympäristönäkökohdat, jotka yhdessä vaikuttavat merkittävästi tuotteen tai elinkeinonharjoittajan yleiseen ympäristötehokkuuteen ('merkitykselliset ympäristövaikutukset' ja 'merkitykselliset ympäristönäkökohdat'). Viitteitä ympäristövaikutusten ja ympäristönäkökohtien merkityksellisyydestä voidaan saada arvioinneista, joissa otetaan huomioon elinkaari, mukaan lukien ympäristöjalanjälkeä koskeviin menetelmiin perustuvat tutkimukset, edellyttäen, että ne ovat täydellisiä tuoteryhmän kannalta merkityksellisten vaikutusten osalta ja että niissä ei jätetä ulkopuolelle mitään tärkeitä ympäristövaikutuksia. Esimerkiksi ympäristöjalanjälkeä koskevien menetelmien käyttöä koskevassa komission suosituksessa ([13]) yksilöityjen merkityksellisten vaikutusluokkien olisi yhdessä muodostettava vähintään 80 prosenttia vaikutusten kokonaispistemäärästä. Nämä ympäristövaikutusten tai ympäristönäkökohtien merkitystä koskevat viitteet voivat johtua myös erilaisissa tyypin I ympäristömerkeissä, kuten EU-ympäristömerkissä, asetetuista kriteereistä tai ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevista unionin kriteereistä, luokitusjärjestelmäasetuksessa ([14]) asetetuista vaatimuksista, tuotekohtaisista säännöistä, jotka on hyväksytty kestävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen.../... ([15]) mukaisesti, tai muista asiaankuuluvista unionin säännöistä.

(18) Direktiivin 2005/29/EY, sellaisena kuin se on muutettuna ehdotuksella direktiiviksi kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä vihreässä siirtymässä, mukaisesti elinkeinonharjoittaja ei saisi esittää tiettyyn tuoteryhmään kuuluvia tuotteita koskevia lakisääteisiä vaatimuksia elinkeinonharjoittajan tarjouksen erityispiirteenä eikä mainostaa kuluttajille sellaisia etuja, joita pidetään yleisen käytännön mukaisina kyseisillä markkinoilla. Nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemiseen käytettävien tietojen avulla olisi näin ollen voitava määrittää tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristötehokkuus verrattuna kyseisen tuoteryhmän, kuten elintarvikkeiden, tai kyseisen alan tuotteiden yleiseen käytäntöön. Tämä on tarpeen sen arvioimisen tueksi, voidaanko tiettyä tuotetta tai elinkeinonharjoittajaa koskevia nimenomaisia ympäristöväitteitä esittää ympäristöväitteen tehtävän mukaisesti. Sen tarkoituksena on osoittaa, että tuotteella tai elinkeinonharjoittajalla on myönteinen vaikutus ympäristöön, että tuotteella tai elinkeinonharjoittajalla ei ole lainkaan vaikutusta ympäristöön tai että tuote tai elinkeinonharjoittaja on vähemmän haitallinen ympäristölle kuin muut tuotteet tai elinkeinonharjoittajat. Yleinen käytäntö voi vastata

([13]) Komission suositus (EU) 2021/2279, annettu 15 päivänä joulukuuta 2021, ympäristöjalanjälkeä koskevien menetelmien käyttämisestä tuotteiden ja organisaatioiden elinkaaren ympäristötehokkuuden mittaamiseen ja siitä tiedottamiseen (EUVL L 471, 30.12.2021, s. 1).

([14]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

([15]) […]

lainsäädännöllisiä vähimmäisvaatimuksia, joita sovelletaan tiettyyn ympäristönäkökohtaan tai ympäristötehokkuuteen esimerkiksi tuotteen koostumuksen, pakollisen kierrätysmateriaalin osuuden tai käyttöiän lopun käsittelyn osalta. Jos kuitenkin suurin osa tuoteryhmään kuuluvista tuotteista tai suurin osa toimialan elinkeinonharjoittajista on lakisääteisiä vaatimuksia tehokkaampia, lakisääteisiä vähimmäisvaatimuksia ei pitäisi pitää yleisenä käytäntönä. ***Lisäksi nykyiset sertifiointijärjestelmät ja niiden tavaramerkit, kuten sertifiointijärjestelmät, joissa käytetään alkuperäketjun jäljitettävyyttä koskevaa sertifiointia, jotka voivat olla petoksille alttiita tai jotka eivät voi luotettavasti taata sertifioitujen tuotteiden tuotannon laillisuutta, olisi tarkastettava täysin tämän direktiivin vaatimusten osalta, jotta voidaan varmistaa, että kuluttajia ei johdeta harhaan.*** **[Tark. 11]**

(19) Olisi harhaanjohtavaa kuluttajien kannalta, jos nimenomaisessa ympäristöväitteessä korostettaisiin etuja ympäristövaikutusten tai ympäristönäkökohtien osalta ja jätettäisiin huomiotta se, että näiden etujen saavuttaminen johtaa kielteisiin kompromisseihin muiden ympäristövaikutusten tai ympäristönäkökohtien osalta. Tätä varten nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemiseen käytettävillä tiedoilla olisi varmistettava, että asiaankuuluvien ympäristövaikutusten väliset sekä ympäristönäkökohtien ja ympäristövaikutusten väliset yhteydet ja mahdolliset kompromissit voidaan tunnistaa. Nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemiseen käytettävässä arvioinnissa olisi yksilöitävä, johtavatko ympäristövaikutuksiin tai ympäristönäkökohtiin liittyvät parannukset sellaisiin kompromisseihin, jotka heikentävät tehokkuutta ~~merkittävästi~~ muiden ympäristövaikutusten tai ympäristönäkökohtien osalta, esimerkiksi jos vedenkulutuksen säästöt johtavat kasvihuonekaasupäästöjen huomattavaan lisääntymiseen tai saman ympäristövaikutuksen lisääntymiseen tuotteen elinkaaren toisessa vaiheessa esimerkiksi siten, että valmistusvaiheen hiilidioksidipäästöjen vähentyminen johtaa käyttövaiheen hiilidioksidipäästöjen huomattavaan lisääntymiseen. Esimerkiksi väite intensiivisten maatalouskäytäntöjen resurssien tehokkaan käytön myönteisistä vaikutuksista voi johtaa kuluttajia harhaan luonnon monimuotoisuuteen, ekosysteemeihin tai eläinten hyvinvointiin kohdistuviin vaikutuksiin liittyvien kompromissien vuoksi. ***Vihreää energiaa koskeva ympäristöväite voi johtaa kuluttajia harhaan, jos se perustuu resursseihin, jotka vaikuttavat kielteisesti paikalliseen kehitykseen ja ympäristöön, ja*** kierrätetyistä PET-pulloista valmistettua muovipolymeeriä sisältäviä tekstiilejä koskeva ympäristöväite voi myös johtaa kuluttajia harhaan kyseisen näkökohdan ympäristöhyödyn suhteen, jos tämän kierrätetyn polymeerin käyttö kilpailee elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvien materiaalien suljetun kierrätysjärjestelmän kanssa, jota pidetään kiertotalouden kannalta hyödyllisempänä. **[Tark. 12]**

(20) Jotta ympäristöväitettä voidaan pitää luotettavana, sen olisi kuvastettava mahdollisimman tarkasti tietyn tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristötehokkuutta. Nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemiseen käytettävien tietojen on sen vuoksi sisällettävä ensisijaisia, yrityskohtaisia tietoja olennaisista näkökohdista, jotka vaikuttavat merkittävästi väitteessä tarkoitetun tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristötehokkuuteen. On tarpeen löytää oikea tasapaino ympäristöväitteiden perustelemiseen tarvittavien asiaankuuluvien ja luotettavien tietojen varmistamisen ja ensisijaisten tietojen keräämiseen tarvittavien toimien välillä. Ensisijaisten tietojen käyttöä koskevaa vaatimusta olisi tarkasteltava ottaen huomioon väitteen esittävän elinkeinonharjoittajan vaikutusvalta asianomaiseen prosessiin ja ensisijaisten tietojen saatavuus. Jos väitteen esittävä elinkeinonharjoittaja ei toteuta prosessia eikä ensisijaisia tietoja ole saatavilla, tarkkoja toissijaisia tietoja olisi voitava käyttää myös sellaisten prosessien osalta, jotka vaikuttavat merkittävästi tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristötehokkuuteen. Tämä on erityisen tärkeää, jotta pk-yritykset eivät joutuisi epäedulliseen asemaan ja jotta ensisijaisten tietojen hankkimiseen tarvittavat toimet pysyisivät oikeasuhteisella tasolla. Lisäksi asiaankuuluvat ympäristönäkökohdat ovat erilaiset kunkin ympäristöväitteen osalta. Esimerkiksi kierrätys- tai biopohjaista sisältöä koskevien väitteiden osalta tuotteen koostumuksesta olisi oltava ensisijaiset tiedot. Jos väitetään, että tuote saastuttaa ympäristöä vähemmän tietyssä elinkaaren vaiheessa, kyseiseen elinkaaren vaiheeseen liittyviä päästöjä ja ympäristövaikutuksia koskevien tietojen olisi sisällettävä myös ensisijaisia tietoja. Sekä ensisijaisten tietojen että toissijaisten tietojen eli keskimääräisten tietojen laadun ja tarkkuuden olisi oltava korkea.

(21) Ilmastoon liittyvien väitteiden on osoitettu olevan usein erityisen epäselviä ja moniselitteisiä ja johtamaan kuluttajia harhaan. Tämä koskee erityisesti ympäristöväitteitä, joiden mukaan tuotteet tai yhteisöt ovat ”ilmastoneutraaleja” tai ”hiilineutraaleja” tiettyyn vuoteen mennessä tai joiden mukaan niiden ”hiilidioksidikompensaatio on 100 %” tai ”nettopäästöt ovat nolla” tiettyyn vuoteen mennessä, ja muita vastaavia ympäristöväitteitä. Tällaiset väittämät perustuvat usein kasvihuonekaasupäästöjen ”kompensointiin” ”päästöhyvityksillä”, jotka on tuotettu yrityksen arvoketjun ulkopuolella, esimerkiksi metsätalouden tai uusiutuvan energian hankkeilla. Kompensaatioiden perustana olevat menetelmät vaihtelevat suuresti, eivätkä ne ole aina läpinäkyviä, tarkkoja tai johdonmukaisia. Tämä johtaa siihen, että vältettyjen tai vähennettyjen päästöjen yliarvioinnin ja kaksinkertaisen laskennan riski on suuri täydentävyyden, pysyvyyden, nykykehityksestä poikkeavien kunnianhimoisten ja dynaamisten hyvityksiä koskevien perusskenaarioiden sekä tarkan kirjanpidon puuttumisen vuoksi. Nämä tekijät johtavat ympäristövaikutusten toteutumisen ja uskottavuuden kannalta heikkoihin päästökompensaatioihin, jotka johtavat kuluttajia harhaan, kun niitä käytetään nimenomaisissa ympäristöväitteissä. Kompensointi voi myös estää elinkeinonharjoittajia vähentämästä päästöjä omissa toiminnoissaan ja arvoketjuissaan. Jotta elinkeinonharjoittajat voisivat asianmukaisesti edistää maailmanlaajuisia ilmastonmuutoksen hillintää koskevia tavoitteita, niiden olisi asetettava etusijalle päästöjen tehokas vähentäminen omissa toiminnoissaan ja arvoketjuissaan ~~sen~~***kompensaatioiden*** sijaan~~, että ne turvautuisivat kompensointeihin~~. Jäljelle jäävät päästöt vaihtelevat toimialakohtaisten kehityskulkujen mukaan maailmanlaajuisten ilmastotavoitteiden mukaisesti, ja niihin on puututtava poistoja tehostamalla.

Kun kompensointeja kuitenkin käytetään, katsotaan asianmukaiseksi käsitellä ilmastoon liittyviä ~~kompensointeihin~~***päästöhyvityksiin*** perustuvia väitteitä, myös tulevaa ympäristötehokkuutta koskevia väitteitä, läpinäkyvällä tavalla. ~~Sen vuoksi ilmastoon liittyvien väitteiden perusteluissa olisi otettava huomioon elinkeinonharjoittajien käyttämät kasvihuonekaasupäästöjen kompensaatiot erillään elinkeinonharjoittajan tai tuotteen kasvihuonekaasupäästöistä. Lisäksi näissä tiedoissa olisi täsmennettävä, mikä osuus kokonaispäästöistä on kompensoitu, liittyvätkö nämä kompensaatiot päästövähennyksien vai -poistumien lisäämiseen, sekä mitä menetelmää on käytetty. Ilmastoon liittyvät väitteet, joihin sisältyy kompensaatioiden käyttö, on perusteltava sellaisilla menetelmillä, joilla varmistetaan kompensaatioiden eheys ja asianmukainen kirjanpito ja jotka siten heijastavat johdonmukaisesti ja läpinäkyvästi tuloksena olevia ilmastovaikutuksia.~~ **[Tark. 13]**

(22) Elinkeinonharjoittajat ovat yhä kiinnostuneempia esittämään ~~tuotteen tai~~ elinkeinonharjoittajan tulevaan ympäristötehokkuuteen liittyviä ympäristöväitteitä, muun muassa liittymällä aloitteisiin, joilla edistetään sellaisia käytäntöjä, jotka voivat vähentää ympäristövaikutuksia tai lisätä kiertotaloutta. Nämä väitteet olisi perusteltava kaikkiin nimenomaisiin ympäristöväitteisiin sovellettavien sääntöjen mukaisesti. **[Tark. 14]**

(23) Nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemiseen käytettävien tietojen olisi perustuttava ~~tieteeseen~~***riippumattomaan, vertaisarvioituun, laajasti tunnustettuun, vankkaan ja todennettavaan tieteelliseen näyttöön eli menetelmiin, lähestymistapoihin tai tutkimuksiin, jotka on kehitetty parhaiden läpinäkyvyyttä koskevien käytäntöjen mukaisesti ja jotka on vertaisarvioitu tieteellisessä yhteisössä***, ja tiettyjen ympäristövaikutusten tai ympäristönäkökohtien huomiotta jättämistä olisi harkittava huolellisesti. ***Menetelmien on oltava julkisesti saatavilla, jotta voidaan varmistaa arviointien läpinäkyvyys ja eheys.*** **[Tark. 15]**

(24) Ympäristöjalanjälkeä koskevilla menetelmillä voidaan tukea nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemista, kun kyse on menetelmien kattamien elinkaaren aikaisia ympäristövaikutuksia koskevien väitteiden osalta edellyttäen, että ne kattavat kaikki tuoteryhmän kannalta merkitykselliset vaikutukset ja että niiden ulkopuolelle ei jätetä mitään tärkeitä ympäristövaikutuksia. Menetelmät kattavat 16 ympäristövaikutusta, kuten ilmastonmuutoksen sekä vaikutukset, jotka liittyvät veteen, ilmaan, maaperään, luonnonvaroihin, maankäyttöön ja toksisuuteen.

(25) Se, että tuotteen merkittävä ympäristövaikutus ei kuulu mihinkään ympäristöjalanjälkeä koskevien menetelmien 16 vaikutusluokasta, ei saisi olla peruste sille, että tällaisia vaikutuksia ei oteta huomioon. Talouden toimijalla, joka esittää nimenomaisen ympäristöväitteen tällaisesta tuoteryhmästä, olisi oltava huolellisuusvelvollisuus hankkia näyttöä väitteen perusteeksi. Esimerkiksi talouden toimijalla, joka esittää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1379/2013 ([16]) 5 artiklassa määriteltyä kalastustuotetta koskevan nimenomaisen ympäristöväitteen, olisi oltava huolellisuusvelvollisuus, jonka mukaan sen on hankittava näyttöä kohteena olevan kalakannan kestävyyden perustelemiseksi. Tähän tarkoitukseen voidaan käyttää kansainvälisen merentutkimusneuvoston ja vastaavien kannanarviointilaitosten tekemiä kalakanta-arvioita.

(26) Lisäksi mikromuovien vapautumiseen liittyvien elinkaarenaikaisten ympäristövaikutusten arvioimiseksi ei ole vielä luotettavaa menetelmää. Jos tällainen vapautuminen kuitenkin edistää merkittäviä ympäristövaikutuksia, jotka eivät ole väitteen kohteena, sellaisen elinkeinonharjoittajan, joka esittää väitteen jostakin muusta näkökohdasta, ei pitäisi voida jättää vapautumista huomiotta, vaan sen olisi otettava huomioon käytettävissä olevat tiedot ja päivitettävä arviointi heti, kun laajalti tunnustettua tieteellistä näyttöä on saatavilla.

(27) Kuluttajia voidaan johtaa harhaan myös sellaisilla nimenomaisilla ympäristöväitteillä, joissa todetaan tai annetaan ymmärtää, että tuotteella tai elinkeinonharjoittajalla on vähemmän tai enemmän ympäristövaikutuksia tai parempi tai huonompi ympäristötehokkuus kuin muilla tuotteilla tai elinkeinonharjoittajilla ('vertailevat ympäristöväitteet'). Jotta kuluttajat voisivat saada luotettavaa tietoa, on tarpeen varmistaa, että vertailevia ympäristöväitteitä voidaan vertailla asianmukaisella tavalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tarvittaessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/114/EY ([17]) soveltamista. Esimerkiksi ***tehokkuuteen perustuva sertifiointi ja prosessiin perustuva sertifiointi perustuvat erilaisiin indikaattoreihin. Niissä esimerkiksi asetetaan tietyt kynnysarvot, jotka on täytettävä, tai varmistetaan, että tietty menettely on käytössä.*** Se, että valitaan samoja ympäristönäkökohtia koskevat indikaattorit mutta käytetään eri kaavaa niiden määrittämiseksi, tekee vertailun mahdottomaksi, ja näin

([16]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1379/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1184/2006 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 1).

([17]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/114/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21).

ollen on olemassa vaara, että kuluttajia johdetaan harhaan. Jos kaksi elinkeinonharjoittajaa esittää ilmastonmuutosta koskevan ympäristöväitteen ja toinen ottaa huomioon ainoastaan suorat ympäristövaikutukset ja toinen sekä suorat että epäsuorat ympäristövaikutukset, tulokset eivät ole vertailukelpoisia. Päätös tehdä vertailu ainoastaan tietyissä tuotteen elinkaaren vaiheissa voi myös johtaa harhaanjohtaviin väitteisiin, jos sitä ei tehdä läpinäkyväksi. Vertailevassa ympäristöväitteessä on varmistettava, että myös sellaisten tuotteiden osalta, joiden raaka-aineet, käyttötarkoitukset ja prosessiketjut ovat hyvin erilaisia, kuten biopohjaiset muovit ja fossiilipohjaiset muovit, elinkaaren olennaisimmat vaiheet otetaan huomioon kaikkien tuotteiden osalta. Esimerkiksi maa- tai metsätalous on olennaista biopohjaisten muovien osalta, kun taas raakaöljyn talteenotto on olennaista fossiilipohjaisten muovien osalta, ja kysymys siitä, päätyykö merkittävä osa tuotteesta kaatopaikalle, on erittäin olennainen sellaisten muovien osalta, joiden biologinen hajoaminen kaatopaikkaolosuhteissa on helppoa, mutta ehkä vähemmän olennainen sellaisten muovien osalta, jotka eivät hajoa biologisesti tällaisissa olosuhteissa. **[Tark. 16]**

(27 a) On tärkeää, että elinkeinonharjoittajat eivät esitä yleisiä väitteitä, kuten "tietoinen", "kestävä" ja "vastuullinen", jotka perustuvat yksinomaan tunnustettuun erinomaiseen ympäristönsuojelulliseen tasoon, koska tällaiset käsitteet liittyvät ympäristöominaisuuksien lisäksi muihin ominaisuuksiin, kuten sosiaalisiin ominaisuuksiin. **[Tark. 17]**

(28) Vahvistettaessa vaatimuksia, jotka koskevat nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemista ja niiden esittämistä, myös komission antamilla delegoiduilla säädöksillä, olisi otettava huomioon vaikeudet, joita elinkeinonharjoittajat saattavat kohdata kerätessään tietoja toimijoilta koko arvoketjussaan tai tuotteen koko elinkaaren ajalta, erityisesti kun on kyse palveluista tai riittämättömästä tieteellisestä näytöstä. Tämä on tärkeää esimerkiksi sähköisten viestintäpalvelujen kaltaisissa palveluissa, joiden osalta voi olla vaikeaa määritellä laajuutta ja järjestelmän rajoja, esimerkiksi sitä, mistä elinkaari alkaa ja mihin se päättyy, ja vielä enemmän silloin, kun toimitusketjut ovat monimutkaisia ja epävakaita, esimerkiksi silloin, kun monet laitteet tai komponentit valmistetaan useissa yrityksissä EU:n ulkopuolella, jolloin kestävyyteen liittyvät tiedot eivät välttämättä ole helposti asianomaisten EU:n elinkeinonharjoittajien saatavilla.

(29) Joihinkin aloihin tai tiettyihin tuotteisiin tai elinkeinonharjoittajiin voidaan epäillä liittyvän merkittäviä ympäristövaikutuksia tai ympäristönäkökohtia, mutta näiden ympäristövaikutusten ja ympäristönäkökohtien täydelliseen arviointiin ei välttämättä ole vielä olemassa tunnustettua tieteellistä menetelmää. Tällaisissa tapauksissa ja samalla kun pyritään kehittämään menetelmiä ja keräämään näyttöä, joiden avulla voidaan arvioida kyseisten alojen, elinkeinonharjoittajien tai tuotteiden ympäristövaikutuksia tai ympäristönäkökohtia, elinkeinonharjoittajien olisi voitava mainostaa kestävyystoimiaan julkaisemalla yrityksen kestävyysraportointia, yrityksen suorituskykymittareita koskevaa tosiasioihin perustuvaa raportointia ja energiankulutuksen vähentämiseen tähtääviä toimia, muun muassa verkkosivuillaan. Tällä joustavuudella säilytettäisiin ja edistettäisiin kyseisten alojen tai elinkeinonharjoittajien kannustimia jatkaa toimiaan tämän direktiivin mukaisten yhteisten ympäristöarviointien laatimiseksi ja voitaisiin tarjota riittävästi aikaa tällaisen työn loppuunsaattamiseen.

(29 a) On tärkeää tunnustaa mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten kohtaamat haasteet resurssien ja valmiuksien osalta, erityisesti verrattuna suurempiin yrityksiin. Sen vuoksi on olennaisen tärkeää, että jäsenvaltiot toteuttavat tämän direktiivin täytäntöönpanon yhteydessä kaikki tarvittavat toimenpiteet auttaakseen mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä noudattamaan tämän direktiivin vaatimuksia. **[Tark. 18]**

(30) Vaikka sopimattomat kaupalliset menettelyt, mukaan lukien harhaanjohtavat ympäristöväitteet, on kielletty kaikilta elinkeinonharjoittajilta direktiivin 2005/29/EY ([18]) mukaisesti, pienimpien yritysten ympäristöväitteiden perustelemiseen ja todentamiseen liittyvä hallinnollinen taakka voi olla kohtuuton, ja sitä olisi vältettävä. Tätä varten mikroyritykset olisi vapautettava 3 ja 4 artiklassa säädetyistä perustelemista koskevista vaatimuksista, elleivät nämä yritykset tahdo hankkia nimenomaisia ympäristöväitteitä koskevaa vaatimustenmukaisuustodistusta, jonka toimivaltaiset viranomaiset tunnustavat kaikkialla unionissa.

(31) Jotta voidaan vastata sekä elinkeinonharjoittajien dynaamisia markkinointistrategioita koskeviin tarpeisiin että kuluttajien tarpeisiin saada yksityiskohtaisempaa ja tarkempaa ympäristötietoa, komissio voi antaa delegoituja säädöksiä täydentääkseen säännöksiä, jotka koskevat nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemista, täsmentämällä tarkemmin perustelemisen kriteerejä tiettyjen väitteiden osalta (esimerkiksi ilmastoon liittyvät väitteet, mukaan lukien väitteet***, jotka perustuvat elinkeinonharjoittajan jäljelle jäävien päästöjen päästöhyvityksiin*** ~~kompensaatioista~~, ***kuten "ilmastoneutraalius",*** ~~"ilmastoneutraaliudesta" tai muusta vastaavasta~~ sekä väitteet tuotteiden kierrätettävyydestä ja kierrätysmateriaalin osuudesta). Komissiolle olisi siirrettävä valta vahvistaa säännöt ympäristövaikutusten, ympäristönäkökohtien ja ympäristötehokkuuden mittaamista ja laskemista varten määrittämällä, mitkä tuotteen tai elinkeinonharjoittajan toiminnot, prosessit, materiaalit, päästöt tai käyttötarkoitukset vaikuttavat merkittävästi tai eivät voi vaikuttaa asiaankuuluviin ympäristövaikutuksiin ja ympäristönäkökohtiin, määrittämällä, minkä ympäristönäkökohtien ja ympäristövaikutusten osalta olisi käytettävä

([18]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22), sellaisena kuin se on muutettuna.

ensisijaisia tietoja, sekä määrittämällä kriteerit ensisijaisten ja toissijaisten tietojen paikkansapitävyyden arvioimiseksi. Useimmissa tapauksissa komissio harkitsisi näiden sääntöjen antamisen tarpeellisuutta vasta sen jälkeen, kun se on saanut tulokset ympäristöväitteiden kehityksen seurannasta unionin markkinoilla, mutta joidenkin väitetyyppien osalta voi olla tarpeen, että komissio antaa täydentäviä sääntöjä jo ennen kuin seurannan tulokset ovat saatavilla. Esimerkiksi ilmastoon liittyvien väitteiden osalta voi olla tarpeen hyväksyä tällaisia täydentäviä säädöksiä, jotta ~~kompensointeihin~~***elinkeinonharjoittajan jäljelle jäävien päästöjensä päästöhyvityksiin*** perustuvien väitteiden perustelemista koskevat säännökset voidaan toteuttaa käytännössä. **[Tark. 19]**

(32) Komission suositus (EU) 2021/2279 sisältää ohjeita siitä, miten mitataan tiettyjen tuotteiden tai organisaatioiden elinkaaren aikaista ympäristötehokkuutta ja miten kehitetään tuotteen ympäristöjalanjälkeä koskevia tuoteryhmäsääntöjä (PEFCR-sääntöjä) ja organisaation ympäristöjalanjälkeä koskevia toimialasääntöjä (OEFSR-sääntöjä), joiden avulla tuotteita voidaan verrata vertailuarvoon. Tällaisia tiettyjä tuotteita tai elinkeinonharjoittajia koskevia tuoteryhmäsääntöjä voidaan käyttää tukemaan väitteiden perustelemista tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti. Sen vuoksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä tuoteryhmä- tai alakohtaisten sääntöjen vahvistamiseksi silloin, kun siitä voi koitua lisäarvoa. ***Joidenkin tuoteryhmien osalta tuotteen ympäristöjalanjälkeä koskeva menetelmä (PEF-menetelmä) ei kuitenkaan sovellu kokonaisvaltaisen ympäristöarvioinnin tekemiseen.*** Jos tuotteen ympäristöjalanjälkeä koskeva menetelmä ei ~~kuitenkaan~~ vielä kata tuoteryhmän kannalta merkityksellistä vaikutusluokkaa, PEFCR-säännöt voidaan ottaa käyttöön vasta, kun nämä uudet merkitykselliset ympäristövaikutusluokat on lisätty. Esimerkiksi merikalastuksen osalta PEFCR-säännöissä olisi esimerkiksi otettava huomioon kalastuskohtaiset ympäristövaikutusluokat, erityisesti kohteena olevan kannan kestävyys. Avaruuden osalta PEFCR-säännöissä olisi otettava huomioon puolustus- ja avaruuskohtaiset ympäristövaikutusluokat, mukaan lukien kiertoradalla tapahtuva avaruudessa käyttö. Elintarvikkeiden ja maataloustuotteiden osalta esimerkiksi luonnon monimuotoisuus ja luonnonsuojelu sekä viljelykäytännöt, mukaan lukien laajaperäisen viljelyn myönteiset ulkoisvaikutukset ja eläinten hyvinvointi, olisi myös otettava huomioon PEFCR-säännöissä ennen kuin niiden hyväksymistä voidaan harkita. Tekstiilien osalta PEFCR-säännöissä olisi esimerkiksi otettava huomioon mikromuovien vapautuminen ennen kuin PEFCR-sääntöjen hyväksymistä voidaan harkita. ***Jotta komissio voi kehittää edelleen nykyistä PEF-menetelmää ja käsitellä sen puutteita, sen on tärkeää arvioida ja päivittää menetelmiä säännöllisesti tieteellisen kehityksen huomioon ottamiseksi. On myös tärkeää, että komissio antaa tällä direktiivillä perustetulle kuulemisfoorumille mahdollisuuden edistää PEFCR- ja OEFCR-sääntöjen kehittämistä.*** **[Tark. 20]**

(32 a) Jotta voidaan varmistaa ympäristöväitteiden perustelemisen eheys, riippumattomuus ja korkea laatu sekä varmistaa, että perusteluja koskevien vaatimusten ansiosta kuluttajilla on parempi ymmärrys ympäristövaikutuksista, on tärkeää, että nämä ympäristöväitteiden perusteluja koskevat vaatimukset kehitetään siten, että prosessissa on mukana tasapainoinen kokoonpano eri sidosryhmiä, kuten kuluttajajärjestöjä, ympäristöalan kansalaisjärjestöjä, merkintäjärjestelmien ylläpitäjiä ja toimivaltaisia elimiä, teollisuuden edustajien lisäksi, mukaan lukien mikroyritykset sekä pienet ja keskisuuret yritykset ja käsityöteollisuuden edustajat, ammattiliitot, elinkeinonharjoittajat, vähittäiskauppiaat ja maahantuojat. Tätä varten komission olisi perustettava kuulemisfoorumi, jonka tehtävänä on antaa lausuntoja siitä, soveltuvatko nykyiset säännöt ja menetelmät tiettyjen ympäristöväitteiden perustelemiseen, ja olla kuultavana uusien delegoitujen säädösten tarkistamisen tai kehittämisen valmistelun yhteydessä. **[Tark. 21]**

(33) Koska direktiiviä 2005/29/EY sovelletaan jo harhaanjohtaviin ympäristöväitteisiin, se antaa kansallisille tuomioistuimille ja hallintoviranomaisille mahdollisuuden lopettaa tällaiset väitteet ja kieltää ne. Esimerkiksi direktiivin 2005/29/EY noudattamiseksi ympäristöväitteiden olisi liityttävä ainoastaan sellaisiin näkökohtiin, jotka ovat merkittäviä tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristövaikutusten kannalta. Ympäristöväitteiden ***ja merkintäjärjestelmien*** olisi myös oltava selkeitä ja yksiselitteisiä sen suhteen, mihin tuotteen tai elinkeinonharjoittajan näkökohtiin niissä viitataan, eivätkä ne saisi jättää kertomatta tai peittää tuotteen ~~tai elinkeinonharjoittajan~~ ympäristötehokkuutta koskevia tärkeitä tietoja, joita kuluttajat tarvitsevat voidakseen tehdä tietoon perustuvia valintoja. ~~Ympäristöväitteeseen sisältyvien~~ Sanamuotojen, kuvakielen ja tuotteen yleisen esitystavan, mukaan lukien ***iskulauseet,*** taitto, värivalinnat, kuvat, äänet, symbolit***, tavaramerkki*** tai merkinnät, olisi annettava totuudenmukainen ja tarkka kuva saavutettavan ympäristöhyödyn laajuudesta, eikä saavutettavaa ympäristöhyötyä saisi liioitella. ***Soveltuvissa tapauksissa tietoja tuotteen sertifioidun materiaalin osuuden tarkasta määrästä ei saa jättää pois, varsinkaan silloin, kun sertifioidun materiaalin vähimmäisosuus voisi olla nolla, ottaen huomioon että tietyntyyppiset merkintäjärjestelmät perustuvat tähän ominaisuuteen.*** **[Tark. 22]**

(34) Jos nimenomainen ympäristöväite koskee lopputuotetta ja tuotteen ympäristövaikutukset tai ympäristönäkökohdat ilmenevät käyttövaiheessa ***tai käyttöiän lopussa*** ja kuluttajat voivat vaikuttaa tällaisiin ympäristövaikutuksiin tai ympäristönäkökohtiin asianmukaisella käyttäytymisellä, kuten jätteiden oikealla lajittelulla tai käyttötottumusten vaikutuksilla tuotteen pitkäikäisyyteen, väitteeseen olisi sisällyttävä myös tietoja, joissa kuluttajille selitetään, miten heidän käyttäytymisellään voidaan edistää ympäristönsuojelua. **[Tark. 23]**

(35) Jotta kuluttajien olisi helpompi valita kestävämpiä tuotteita ja jotta elinkeinonharjoittajia kannustettaisiin pienentämään ympäristövaikutuksiaan, kun esitetty väite liittyy tulevaan ympäristötehokkuuteen, väitteen olisi ensisijaisesti perustuttava elinkeinonharjoittajan omien toimintojen ja arvoketjujen sisäisiin parannuksiin eikä kasvihuonekaasupäästöjen tai muiden ympäristövaikutusten kompensointiin.

(36) Kuluttajilla olisi oltava helposti saatavillaan tiedot tuotteesta tai elinkeinonharjoittajasta, jota nimenomainen***, suoraan tuotteessa esitetty tai siihen liitetty*** ympäristöväite koskee, ja tiedoista, joilla ***tuotteeseen sovellettava*** väite perustellaan. Näissä tiedoissa olisi otettava huomioon myös vanhempien kuluttajien tarpeet. Tätä varten elinkeinonharjoittajien olisi joko annettava nämä tiedot fyysisessä muodossa tai annettava verkkolinkki, QR-koodi***, digitaalinen tuotepassi*** tai vastaava, joka johtaa verkkosivustolle, jolla on saatavilla yksityiskohtaisempia tietoja nimenomaisen ympäristöväitteen perusteluista vähintään yhdellä sen jäsenvaltion virallisista kielistä, jossa väite esitetään. Tämän direktiivin täytäntöönpanon valvonnan helpottamiseksi verkkolinkillä, QR-koodilla tai vastaavalla olisi myös varmistettava, että nimenomaisen ympäristöväitteen perustelemista koskeva vaatimustenmukaisuustodistus ja todistuksen laatineen todentajan yhteystiedot ovat helposti saatavilla. ***Taustalla olevat tutkimukset, arvioinnit, menetelmät tai laskelmat olisi asetettava julkisesti saataville, elleivät tiedot ole direktiivin (EU) 2016/943 2 artiklan 1 kohdan mukaisia liikesalaisuuksia.*** **[Tark. 24]**

(37) Mikroyrityksiin kohdistuvien mahdollisten suhteettomien vaikutusten välttämiseksi ***nämä*** pienimmät yritykset olisi vapautettava 5 artiklan vaatimuksista, jotka liittyvät nimenomaisten ympäristöväitteiden perusteluja koskeviin tietoihin, elleivät nämä yritykset tahdo saada nimenomaisen ympäristöväitteen vaatimustenmukaisuustodistusta, jonka toimivaltaiset viranomaiset tunnustavat kaikkialla unionissa. **[Tark. 25]**

(38) Kun komissio antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemista koskevia säännöksiä, voi olla tarpeen täydentää myös tällaisten väitteiden esittämistä koskevia säännöksiä. Jos esimerkiksi laaditaan erityisiä elinkaareen perustuvia sääntöjä, jotka koskevat tietyn tuoteryhmän tai alan nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemista, voi olla tarpeen lisätä täydentäviä sääntöjä, jotka koskevat näiden sääntöjen perusteella arvioitujen ympäristövaikutusten esittämistä, edellyttämällä, että kokonaisympäristötehokkuutta kuvaavan yhdistelmäindikaattorin yhteydessä on esitettävä kolme tärkeintä ympäristövaikutusta. Tätä varten komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään nimenomaisten ympäristöväitteiden esittämistä koskevia säännöksiä.

(39) Tällä hetkellä unionin markkinoilla käytetään yli 200 ympäristömerkkiä. Niissä on merkittäviä eroja siinä, miten ne toimivat esimerkiksi käytettyjen standardien tai menetelmien läpinäkyvyyden ja kattavuuden, tarkistusten tiheyden taikka tarkastusten tai todentamisten tason osalta. Nämä erot vaikuttavat siihen, kuinka luotettavia ympäristömerkeissä esitettävät tiedot ovat. Vaikka EU-ympäristömerkkiin tai sen kansallisiin vastineisiin perustuvilla väitteillä on vankka tieteellinen perusta, merkkien kriteerien kehittäminen on läpinäkyvää ja merkit edellyttävät testausta ja kolmannen osapuolen tekemää todentamista, minkä lisäksi niihin sovelletaan säännöllistä seurantaa, on näyttöä siitä, että monet EU:n markkinoilla tällä hetkellä käytettävät ympäristömerkit ovat harhaanjohtavia. Erityisesti monista ympäristömerkeistä puuttuvat riittävät todentamismenettelyt. Siksi ympäristömerkeissä esitettyjen nimenomaisten ympäristöväitteiden olisi perustuttava sertifiointijärjestelmään.

(40) Tapauksissa, joissa ympäristömerkki sisältää kuluttajille suunnattua kaupallista viestintää, jossa annetaan ymmärtää tai luodaan vaikutelma, että tuotteella on myönteinen vaikutus tai ei lainkaan vaikutusta ympäristöön tai että se on vähemmän haitallinen ympäristölle kuin kilpailevat tuotteet, joissa merkkiä ei ole, myös kyseinen ympäristömerkki muodostaa nimenomaisen ympäristöväitteen. Tällaisen ympäristömerkin sisältöön sovelletaan näin ollen nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemista ja esittämistä koskevia vaatimuksia.

(41) Ympäristömerkkien tavoitteena on usein antaa kuluttajille tuotteiden tai elinkeinonharjoittajien kumulatiivista ympäristövaikutusta kuvaava yhteispistemäärä, jonka avulla tuotteita tai elinkeinonharjoittajia voidaan suoraan vertailla keskenään. Tällainen yhteispisteytys saattaa kuitenkin johtaa kuluttajia harhaan, sillä yhdistelmäindikaattori

saattaa peittää tuotteen tiettyjen näkökohtien kielteisiä ympäristövaikutuksia tuotteen muiden näkökohtien myönteisemmillä ympäristövaikutuksilla. Lisäksi eri toimijoiden laatimat merkit eroavat yleensä toisistaan yhteispisteytyksen perustana olevien erityisten menetelmien, kuten tarkasteltujen ympäristövaikutusten tai näille ~~ympäristövaikutusten~~***ympäristövaikutuksille*** annettujen painotusten, osalta. Tämä voi johtaa siihen, että sama tuote saa eri pistemäärän tai luokituksen järjestelmästä riippuen. Huolenaihe koskee sekä unionissa että kolmansissa maissa perustettuja järjestelmiä. Tämä edistää sisämarkkinoiden pirstaloitumista, saattaa asettaa pienemmät yritykset epäedulliseen asemaan ja todennäköisesti johtaa kuluttajia edelleen harhaan ja heikentää heidän luottamustaan ympäristömerkkeihin. Tämän riskin välttämiseksi ja sisämarkkinoiden paremman yhdenmukaistamisen varmistamiseksi ~~nimenomaisia ympäristöväitteitä~~***nimenomaisten ympäristöväitteiden***, mukaan lukien ympäristömerkit, jotka perustuvat tuotteiden tai elinkeinonharjoittajien kumulatiivista ympäristövaikutusta kuvaavaan yhteispisteytykseen, ~~ei~~ olisi ~~pidettävä riittävän perusteltuina, elleivät kyseiset yhteispisteytykset perustu unionin sääntöihin, mukaan lukien komission tämän direktiivin nojalla antamat delegoidut säädökset, joiden tuloksena ovat sellaiset unionin laajuiset yhdenmukaistetut järjestelmät, jotka koskevat kaikkia tuotteita tai tiettyä tuoteryhmää ja jotka perustuvat yhtenäiseen menetelmään yhdenmukaisuuden ja vertailtavuuden varmistamiseksi~~ ***täytettävä vaatimukset, joilla varmistetaan taustalla olevien ympäristömerkintäjärjestelmien luotettavuus, myös niiden arviointimenetelmien ja hallintotavan osalta***. **[Tark. 26]**

(42) Kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä vihreässä siirtymässä koskevan direktiiviehdotuksen, jolla muutetaan direktiiviä 2005/29/EY, mukaisesti sellaisen kestävyysmerkinnän esittäminen, joka ei perustu sertifiointijärjestelmään tai jota viranomaiset eivät ole vahvistaneet, on kaikissa olosuhteissa sopimaton kaupallinen menettely. Tämä tarkoittaa, että ”itsesertifioidut” kestävyysmerkinnät, joiden osalta ei tehdä kolmannen osapuolen toteuttamaa todentamista eikä säännöllistä seurantaa kestävyysmerkinnän taustalla olevien vaatimusten noudattamisen osalta, ovat kiellettyjä.

(43) Jotta voitaisiin torjua ympäristömerkkien muodossa esitettäviä harhaanjohtavia nimenomaisia ympäristöväitteitä ja lisätä kuluttajien luottamusta ympäristömerkkeihin***, mukaan lukien sertifiointijärjestelmien tavaramerkit ja logot***, tässä direktiivissä olisi vahvistettava hallintokriteerit, joita kaikkien ympäristömerkintäjärjestelmien on noudatettava, ja täydennettävä siten mainitussa direktiivin 2005/29/EY muuttamista koskevassa ehdotuksessa asetettuja vaatimuksia. **[Tark. 27]**

(44) ~~Jotta vältettäisiin virallisesti tunnustettujen kansallisten tai alueellisten EN ISO 14024 -standardin tyypin I ympäristömerkintäjärjestelmien ja muiden ympäristömerkintäjärjestelmien lisääntyminen entisestään ja varmistettaisiin paremmi yhdenmukaistaminen sisämarkkinoilla, uusia kansallisia tai alueellisia ympäristömerkintäjärjestelmiä olisi kehitettävä ainoastaan unionin lainsäädännön mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin pyytää komissiota harkitsemaan julkisten merkintäjärjestelmien kehittämistä unionin tasolla sellaisia tuoteryhmiä tai aloja varten, joilla tällaisia merkkejä ei vielä ole unionin lainsäädännössä ja joilla yhdenmukaistaminen toisi lisäarvoa kestävyys- ja sisämarkkinatavoitteiden saavuttamiseksi tehokkaasti.~~ **[Tark. 28]**

(45) Jotta kansainväliselle kaupalle ei luotaisi tarpeettomia esteitä ja jotta voitaisiin varmistaa yhdenvertainen kohtelu unionissa käyttöön otettujen julkisten järjestelmien kanssa, uusia merkintäjärjestelmiä perustavien unionin ulkopuolisten viranomaisten olisi voitava pyytää komissiolta hyväksyntää merkin käytölle unionin markkinoilla. Hyväksynnän edellytyksenä olisi oltava, että järjestelmä edistää tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamista ja että järjestelmät tuottavat lisäarvoa ympäristötavoitteiden, ympäristövaikutusten kattavuuden, tuoteryhmän tai alan osalta ja täyttävät kaikki tämän direktiivin vaatimukset.

(46) Jos yksityisten toimijoiden perustamia ympäristömerkkijärjestelmiä on liikaa ja ne ovat soveltamisalaltaan päällekkäisiä, ne voivat aiheuttaa sekaannusta kuluttajien keskuudessa tai heikentää heidän luottamustaan ympäristömerkkeihin. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi sallittava ***nykyisten ympäristömerkkijärjestelmien kuvaaminen elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisessä kaupallisessa menettelyssä vasta tämän direktiivin soveltamisen alkamisen jälkeen ja silloin, kun tällaiset järjestelmät ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukaisia, ja sallittava***, että yksityiset toimijat perustavat uusia ympäristömerkkijärjestelmiä ainoastaan, jos ne tarjoavat ~~merkittävää~~ lisäarvoa ~~nykyisiin kansallisiin tai alueellisiin järjestelmiin verrattuna~~***tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti*** merkin myöntämisperusteiden kunnianhimoisen ympäristötavoitteen, merkityksellisten ympäristövaikutusten kattavuuden ja perustana olevan arvioinnin täydellisyyden osalta. Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön uusien ympäristömerkkijärjestelmien hyväksymistä varten menettely, joka perustuu riippumattoman todentajan laatimaan vaatimustenmukaisuustodistukseen***, ja arvioitava nykyisten ympäristö- ja kestävyysmerkintä- ja sertifiointijärjestelmien esittämät väitteet***. Tätä olisi sovellettava sekä unionissa että unionin ulkopuolella perustettuihin järjestelmiin***, nykyiset järjestelmät mukaan luettuina***. **[Tark. 29]**

(47) Oikeusvarmuuden takaamiseksi ja ~~uusia kansallisia ja alueellisia~~ virallisesti tunnustettuja ~~ympäristömerkintäjärjestelmiä ja uusia~~ yksityisiä merkintäjärjestelmiä koskevien säännösten täytäntöönpanon valvonnan helpottamiseksi komission olisi julkaistava luettelo tällaisista järjestelmistä, joiden soveltamista voidaan jatkaa unionin markkinoilla tai jotka voivat tulla unionin markkinoille. **[Tark. 30]**

(48) Jotta voidaan varmistaa jäsenvaltioiden yhdenmukainen lähestymistapa yksityisten toimijoiden kehittämien ympäristömerkintäjärjestelmien arviointiin ja hyväksymiseen ja vahvistaa komission hyväksymismenettely ehdotetuille unionin ulkopuolisten viranomaisten perustamille järjestelmille, komissiolle ~~olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta~~***siirretään valta*** hyväksyä ***delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan*** yhteiset säännöt, joissa täsmennetään tällaisten ympäristömerkintäjärjestelmien hyväksymistä koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset, liiteasiakirjojen muoto ja sisältö sekä tällaisten järjestelmien hyväksymismenettelyä koskevat säännöt. ~~Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011~~ ([19]) ~~mukaisesti.~~ **[Tark. 31]**

(49) On olennaisen tärkeää, että nimenomaiset ympäristöväitteet ***ja ympäristömerkintäjärjestelmät*** vastaavat asianmukaisesti ***sekä suoraan tuotteessa esitetyn että siihen liitetyn*** väitteen kattamaa ympäristötehokkuutta ja sen kattamia ympäristövaikutuksia ja että niissä otetaan huomioon viimeisin tieteellinen näyttö. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi varmistettava, että väitteen esittävä elinkeinonharjoittaja ~~tarkistaa ja päivittää~~***ja ympäristömerkintäjärjestelmät tarkistavat ja päivittävät*** väitteiden perustelut ja esittämisen vähintään viiden vuoden välein, jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin vaatimusten noudattaminen. **[Tark. 32]**

(49 a) EU:n tupakkatuotedirektiivin 2014/40/EU 13 artiklan 1 kohdan e alakohdassa kielletään ympäristöväitteet tupakkatuotteissa ja niiden pakkauksissa, mutta siinä ei kielletä tupakkateollisuuden toimijoita esittämästä viherväitteitä toiminnastaan kokonaisuutena etenkin ympäristötehokkuutta koskevien mainoskampanjoiden avulla, mikä voisi johtaa kuluttajia harhaan. Sen vuoksi tupakkateollisuuden toimintaa koskevia ympäristöväitteitä ei pitäisi sallia. **[Tark. 33]**

(50) Sen varmistamiseksi, että nimenomaiset ympäristöväitteet ovat luotettavia, on tarpeen, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön menettelyn sen todentamiseksi, että nimenomaisten ympäristöväitteiden, mukaan lukien ympäristömerkit, perustelemisessa ja esittämisessä tai ympäristömerkintäjärjestelmissä noudatetaan tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia.

(51) Jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat valvoa tehokkaammin tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanoa ja jotta voitaisiin mahdollisimman hyvin estää perusteettomien nimenomaisten ympäristöväitteiden, mukaan lukien ympäristömerkit, esiintyminen markkinoilla, direktiivissä vahvistettuja yhdenmukaistettuja vaatimuksia noudattavien todentajien olisi tarkistettava, että sekä nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemisessa että niiden esittämisessä käytettävät tiedot täyttävät tämän direktiivin vaatimukset. Kuluttajien harhaanjohtamisen välttämiseksi todentaminen olisi ~~joka tapauksessa~~ tehtävä ennen ympäristöväitteiden julkistamista tai ympäristömerkkien asettamista esille***. Ennen tämän direktiivin voimaantuloa painettujen tuotteiden tai pakkausten haaskauksen välttämiseksi jäsenvaltiot voivat kuitenkin ottaa käyttöön tämän direktiivin voimaantulopäivän ja soveltamisen alkamispäivän välisen siirtymäkauden, jonka aikana todennettavaksi jätettyjä olemassa olevia ympäristöväitteitä voidaan käyttää. Jäsenvaltiot voivat asettaa etusijalle ennen tämän direktiivin voimaantuloa esitettyjen väitteiden todentamisen***. Todentaja voi tarvittaessa ilmoittaa useita tämän direktiivin vaatimusten mukaisia tapoja esittää nimenomainen ympäristöväite, jotta vältetään tarve jatkuvaan uudelleensertifiointiin, jos esittämistapaa muutetaan hieman ilman, että muutos vaikuttaa tämän direktiivin vaatimusten täyttymiseen. Jotta elinkeinonharjoittajien olisi helpompi noudattaa nimenomaisten ympäristöväitteiden, mukaan lukien ympäristömerkit, perustelemista ja esittämistä koskevia sääntöjä, todentamisessa olisi otettava huomioon väitteen tai ympäristömerkin luonne ja sisältö, mukaan lukien se, vaikuttavatko ne direktiivin 2005/29/EY kannalta sopimattomilta. **[Tark. 34]**

(52) Jotta elinkeinonharjoittajat saisivat koko sisämarkkinoilla oikeusvarmuuden siitä, että nimenomaiset ympäristöväitteet ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia, toimivaltaisten viranomaisten olisi tunnustettava vaatimustenmukaisuustodistus kaikkialla unionissa. Mikroyritysten ***ja pienten yritysten, jotka hyödyntävät siirtymävaihetta,*** olisi voitava pyytää tällaista todistusta, jos ne tahtovat sertifioida väitteensä tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti ja hyötyä siitä, että todistus tunnustetaan kaikkialla unionissa. Vaatimustenmukaisuustodistus ei kuitenkaan saisi vaikuttaa direktiivin 2005/29/EY täytäntöönpanoa valvovien viranomaisten tai tuomioistuinten toteuttamaan ympäristöväitteen arviointiin. **[Tark. 35]**

([19]) ~~Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).~~

(53) Nimenomaisten ympäristöväitteiden ja ympäristömerkintäjärjestelmien todentamista koskevien säännösten yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi ja tämän direktiivin todentamista koskevien säännösten täytäntöönpanon valvonnan helpottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä vaatimustenmukaisuustodistusten yhteinen muoto ja tällaisten todistusten tekniset myöntämiskeinot. ***Tämän yhteisen muodon olisi helpotettava vaatimustenmukaisuustodistusten tunnustamista toimivaltaisten viranomaisten toimesta kaikkialla unionissa.*** Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([20]) mukaisesti. **[Tark. 36]**

(54) ~~Pk-yritykset~~***Mikro- ja pk-yritysten*** pitäisi pystyä hyötymään kestävämpien tuotteiden markkinoiden tarjoamista mahdollisuuksista, mutta niiden kustannukset ja vaikeudet saattavat olla suhteellisesti suurempia joidenkin nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemista ja todentamista koskevien vaatimusten osalta. Jäsenvaltioiden ***ja komission*** olisi annettava riittävästi tietoa ja lisättävä tietoisuutta siitä, miten tämän direktiivin vaatimuksia voidaan noudattaa, varmistettava kohdennettu ja erikoistunut koulutus sekä annettava erityistä apua ja tukea, mukaan lukien rahoitus, pk-yrityksille, jotka haluavat esittää tuotteitaan tai toimintaansa koskevia nimenomaisia ympäristöväitteitä. Jäsenvaltioiden on toimia toteuttaessaan noudatettava valtiontukisääntöjä. ***Jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset mikro- ja pk-yrityksille kaikkialla unionissa, jäsenvaltioiden olisi käytävä säännöllistä vuoropuhelua alueellisella ja kansallisella tasolla käytössä olevista mikro- ja pk-yritysten tukitoimenpiteistä. Lisäksi ja sen varmistamiseksi, että mikro- ja pk-yritykset eivät kohtaa suhteettoman suuria kustannuksia ja vaikeuksia tämän direktiivin vaatimusten osalta, komission olisi harkittava joitakin aloitteita mikro- ja pk-yrityksille tarkoitettujen rahoitusohjelmien puitteissa tapauksissa, joissa yritykset haluavat esittää nimenomaisia ympäristöväitteitä tuotteistaan tai toiminnastaan.*** **[Tark. 37]**

(55) Jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset unionin markkinoilla, joilla tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristötehokkuutta koskevat väitteet perustuvat luotettaviin, vertailukelpoisiin ja todennettavissa oleviin tietoihin, on tarpeen vahvistaa yhteiset täytäntöönpanon valvontaa ja vaatimusten noudattamista koskevat säännöt.

(56) Sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin tavoitteet saavutetaan ja vaatimukset pannaan tehokkaasti täytäntöön, jäsenvaltioiden olisi nimettävä omat toimivaltaiset viranomaisensa, jotka vastaavat tämän direktiivin soveltamisesta ja täytäntöönpanon valvonnasta. Koska tämän direktiivin 5 ja 6 artikla kuitenkin täydentävät läheisesti direktiivin 2005/29/EY säännöksiä, jäsenvaltioiden olisi myös voitava nimetä niiden täytäntöönpanoa varten toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat samat kuin direktiivin 2005/29/EY täytäntöönpanon valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset. Johdonmukaisuuden vuoksi jäsenvaltioiden olisi tätä valintaa tehdessään voitava käyttää niitä täytäntöönpanokeinoja ja -valtuuksia, jotka ne ovat vahvistaneet direktiivin 2005/29/EY 11 artiklan mukaisesti~~, poiketen tässä direktiivissä säädetyistä täytäntöönpanosäännöistä~~. Tapauksissa, joissa jäsenvaltion alueella on useampi kuin yksi nimetty toimivaltainen viranomainen, ja jotta voidaan varmistaa toimivaltaisten viranomaisten tehtävien tehokas hoitaminen, jäsenvaltion olisi varmistettava kaikkien nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten välinen tiivis yhteistyö. **[Tark. 38]**

(57) Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava vähimmäismäärä tutkinta- ja täytäntöönpanovaltuuksia, jotta ne voivat varmistaa tämän direktiivin noudattamisen, tehdä nopeammin ja tehokkaammin keskinäistä yhteistyötä ja estää markkinatoimijoita rikkomasta tätä direktiiviä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksella (EU) 2017/2394 ([21]) kuluttajansuojaviranomaisille jo annettuja valtuuksia. Näiden valtuuksien olisi oltava riittävät, jotta niiden avulla voidaan puuttua tehokkaasti täytäntöönpanoa koskeviin haasteisiin verkkokaupassa ja digitaalisessa toimintaympäristössä ja estää sääntöjä laiminlyöviä markkinatoimijoita käyttämästä hyväkseen täytäntöönpanojärjestelmän aukkoja sijoittautumalla jäsenvaltioihin, joiden toimivaltaisilla viranomaisilla ei välttämättä ole valmiuksia puuttua laittomiin käytäntöihin.

(58) Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava käyttää kaikkia tapauksen tosiseikkoja ja olosuhteita todisteena tutkinnassaan.

(59) Jotta unionin markkinoilla ei esiintyisi harhaanjohtavia ja perustelemattomia nimenomaisia ympäristöväitteitä, toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkastettava säännöllisesti esitetyt nimenomaiset ympäristöväitteet ja sovelletut ympäristömerkintäjärjestelmät sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset täyttyvät.

([20]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

([21]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2394, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1).

(60) Kun toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat tämän direktiivin vaatimusten rikkomisen, niiden olisi toteutettava arviointi ja sen tulosten perusteella ilmoitettava elinkeinonharjoittajalle havaitusta rikkomisesta ja vaadittava elinkeinonharjoittajaa toteuttamaan korjaavia toimia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi vaadittava elinkeinonharjoittajaa ryhtymään tehokkaisiin ja nopeisiin toimiin rikkomisen korjaamiseksi, jotta vaatimustenvastaisen nimenomaisen ympäristöväitteen tai vaatimustenvastaisen ympäristömerkintäjärjestelmän harhaanjohtava vaikutus kuluttajiin olisi mahdollisimman pieni. Vaadittavien korjaavien toimien olisi oltava oikeassa suhteessa havaittuun rikkomiseen ja sen odotettavissa oleviin kuluttajiin kohdistuviin haitallisiin vaikutuksiin.

(61) Jos rikkominen ei rajoitu niiden kansalliseen alueeseen ja jos nimenomainen ympäristöväite on levinnyt elinkeinonharjoittajien välillä, toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmoitettava muille jäsenvaltioille tekemänsä arvioinnin tuloksista ja kaikista toimista, jotka ne ovat vaatineet vastuussa olevaa elinkeinonharjoittajaa toteuttamaan.

(62) Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarkastettava unionin markkinoilla olevia nimenomaisia ympäristöväitteitä, kun niillä on hallussaan asiaankuuluvia tietoja, mukaan lukien kolmansien osapuolten esittämät perustellut huolet, ja tehtävä tarkastukset näiden tietojen perusteella. Kolmansien osapuolten, jotka esittävät huolensa, olisi pystyttävä osoittamaan, että niillä on riittävä etu tai että niiden oikeus on heikentynyt.

(63) Sen varmistamiseksi, että elinkeinonharjoittajia saadaan tehokkaasti estettyä olemasta noudattamatta tämän direktiivin vaatimuksia, jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän direktiivin rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava, että nämä säännöt pannaan täytäntöön. Säädettyjen seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Seuraamusten johdonmukaisemman soveltamisen helpottamiseksi on tarpeen vahvistaa yhteiset, muut kuin tyhjentävät kriteerit rikkomistapauksissa määrättävien seuraamusten tyyppien ja tasojen määrittämiseksi. Näihin kriteereihin olisi sisällyttävä muun muassa rikkomisen luonne ja vakavuus sekä rikkomisesta saatu taloudellinen hyöty, jotta voidaan varmistaa, että syylliset menettävät kyseiset hyödyt.

(64) Rikkomisista määrättäviä seuraamuksia ja toimenpiteitä asettaessaan jäsenvaltioiden olisi säädettävä, että rikkomisen vakavuuden perusteella sakkojen tason olisi tosiasiallisesti poistettava vaatimuksia noudattamattomalta elinkeinonharjoittajalta taloudellinen hyöty, joka on saatu harhaanjohtavan tai perusteettoman nimenomaisen ympäristöväitteen tai vaatimustenvastaisen ympäristömerkintäjärjestelmän käytöstä, myös toistuvissa rikkomistapauksissa. Jäsenvaltioiden säätämiin rikkomisiin liittyviin toimenpiteisiin olisi sen vuoksi kuuluttava myös kyseisen tuotteen takavarikointi elinkeinonharjoittajalta tai rikkomisen kohteena olevista liiketoimista saatujen tulojen menetetyksi tuomitseminen tai väliaikainen poissulkeminen julkisista hankinnoista tai kielto asettaa tuotteita tai palveluja saataville unionin markkinoilla. Rikkomisen vakavuuden olisi oltava täytäntöönpanoviranomaisten toteuttamien toimenpiteiden tärkein peruste. Sakkojen enimmäismäärän olisi oltava varoittava, ja sen olisi oltava vähintään neljä prosenttia elinkeinonharjoittajan vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta kyseisessä jäsenvaltiossa tai kyseisissä jäsenvaltioissa, jos kyseessä on laajalle levinnyt rikkominen, jolla on unionin laajuinen ulottuvuus ja johon sovelletaan koordinoituja tutkinta- ja täytäntöönpanotoimia asetuksen (EU) 2017/2394 ([22]) mukaisesti.

(65) On erityisen tärkeää, että antaessaan delegoituja säädöksiä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti komissio toteuttaa valmisteluvaiheessa asianmukaiset kuulemiset, ***myös kuulemisfoorumin kanssa ja*** myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ([23]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä. **[Tark. 39]**

(66) Arvioidakseen lainsäädännön toimivuutta sen tavoitteisiin nähden komission olisi toteutettava tämän direktiivin arviointi ja esitettävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus tärkeimmistä havainnoista. Tämän direktiivin arviointia varten jäsenvaltioiden olisi kerättävä säännöllisesti tietoja direktiivin soveltamisesta ja toimitettava ne komissiolle vuosittain.

([22]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2394, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1).

([23]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

(67) Jos komissio katsoo tämän direktiivin seurannan ja arvioinnin tulosten perusteella aiheelliseksi ehdottaa tämän direktiivin uudelleentarkastelua, olisi myös harkittava sellaisten lisäsäännösten toteuttamiskelpoisuutta ja tarkoituksenmukaisuutta, joilla velvoitetaan käyttämään yhteistä menetelmää nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemiseksi~~, laajennetaan vaarallisia aineita sisältäviä tuotteita koskevia ympäristöväitteitä koskevaa kieltoa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa vaarallisten aineiden käyttöä pidetään yhteiskunnan kannalta välttämättömänä,~~ tai jatketaan ympäristönäkökohtia tai ympäristövaikutuksia koskevien erityisten ympäristöväitteiden perustelemista koskevien vaatimusten yhdenmukaistamista. **[Tark. 40]**

(68) Haitallisimpien aineiden käyttö, erityisesti niiden käyttö kuluttajatuotteissa, olisi lopulta lopetettava unionissa asteittain, jotta voidaan välttää ja estää ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia merkittäviä haittoja**.** ***Komission olisi annettava kertomus nimenomaisten ympäristöväitteiden käytöstä haitallisia aineita sisältävissä tuotteissa ja arvioitava, missä tuotteissa tai tuoteryhmissä nimenomaisten ympäristöväitteiden käyttö on harhaanjohtavaa. Koska tällaisten väitteiden käyttö voi kannustaa sellaisten tuotteiden kulutukseen, jotka sisältävät ympäristölle tai ihmisten terveydelle haitallisia aineita, komissiolla olisi oltava valta antaa delegoituja säädöksiä tällaisten nimenomaisten ympäristöväitteiden käytön rajoittamiseksi tai kieltämiseksi. Kertomuksessaan komissio voisi myös arvioida, olisiko asianmukaista käyttää tiettyjä asetuksessa (EY) N:o 66/2010 vahvistettuja, aineiden tai valmisteiden/seosten käyttöä koskevia EU-ympäristömerkin myöntämisperusteita tämän direktiivin mukaisten nimenomaisten ympäristöväitteiden käytön mahdollisten rajoitusten tai kieltojen yhteydessä***. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 ([24]) kielletään vaarallisia kemikaaleja sisältävien seosten ja aineiden merkitseminen ”myrkyttömiksi”, ”vaarattomiksi”, ”ympäristöystävällisiksi”, ”ekologisiksi” tai muilla lausekkeilla, jotka antavat ymmärtää, että aine tai seos ei ole vaarallinen, tai kyseisen aineen tai seoksen luokituksen kanssa ristiriitaisilla lausekkeilla. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämä velvoite täytetään. Kestävyyttä edistävässä kemikaalistrategiassa annetun sitoumuksen mukaisesti komissio määrittelee välttämättömien käyttötarkoitusten kriteerit, jotka ohjaavat niiden soveltamista unionin lainsäädännössä. **[Tark. 41]**

(69) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli parantaa sisämarkkinoiden toimintaa sisämarkkinoilla toimivien talouden toimijoiden ja ympäristöväitteisiin luottavien kuluttajien kannalta, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(70) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ([25]) mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

(71) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2012 ([26]) liitettä olisi muutettava sisällyttämällä siihen viittaus tähän direktiiviin, jotta helpotetaan toimivaltaisten viranomaisten välistä hallinnollista yhteistyötä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä.

(72) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2394 ([27]) liitettä olisi muutettava sisällyttämällä siihen viittaus tähän direktiiviin, jotta voidaan vahvistaa tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyvää rajat ylittävää yhteistyötä.

(73) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2020/1828 ([28]) liitettä I olisi muutettava sisällyttämällä siihen viittaus tähän direktiiviin, jotta voidaan varmistaa tässä direktiivissä vahvistettujen kuluttajien yhteisten etujen suojelu.

([24]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1).
([25]) EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.
([26]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä ja komission päätöksen 2008/49/EY kumoamisesta (IMI-asetus) (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 1).
([27]) EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1.
([28]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2020/1828, annettu 25 päivänä marraskuuta 2020, kuluttajien yhteisten etujen suojaamiseksi nostettavista edustajakanteista ja direktiivin 2009/22/EY kumoamisesta (EUVL L 409, 4.12.2020, s. 1).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala **[Tark. 42]**

-1. Tämän direktiivin tarkoituksena on varmistaa kuluttajansuojan ja ympäristönsuojelun korkea taso edistäen samalla sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa lähentämällä jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka liittyvät ympäristöväitteisiin, jotka on esitetty markkinoilla saataville asetetuista tuotteista tai joissa viitataan niihin tai tuotteet markkinoille saattaviin elinkeinonharjoittajiin. **[Tark. 43]**

1. Tätä direktiiviä sovelletaan nimenomaisiin ympäristöväitteisiin, joita elinkeinonharjoittajat esittävät ***markkinoille saatetuista tai käyttöön otetuista*** tuotteista***, myös verkkoalustojen kautta markkinoille saatetuista tai käyttöön otetuista tuotteista,*** tai elinkeinonharjoittajista ***ja ympäristömerkintäjärjestelmistä*** elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisissä kaupallisissa menettelyissä. **[Tark. 44]**

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta ympäristömerkintäjärjestelmiin eikä nimenomaisiin ympäristöväitteisiin, joita säännellään tai perustellaan seuraavissa säädöksissä vahvistetuilla säännöillä:

a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 66/2010 ([29]);

b) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/848 ([30]);

c) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369 ([31]);

d) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY ([32]);

e) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 305/2011 ([33]);

f) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008 ([34]);

g) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009 ([35]);

h) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/94/EY ([36]);

i) ~~Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 305/2011~~ ([37])**;** **[Tark. 45]**

j) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/66/EY ([38]);

k) ~~Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY~~ ([39])**;** **[Tark. 46]**

([29]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 66/2010, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, EU-ympäristömerkistä (EUVL L 27, 30.1.2010, s. 1).

([30]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/848, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta (EUVL L 150, 14.6.2018, s. 1).

([31]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta ja direktiivin 2010/30/EU kumoamisesta (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 1).

([32]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10).

([33]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 305/2011, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2011, rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta (EUVL L 88, 4.4.2011, s. 5).

([34]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

([35]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1).

([36]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/94/EY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1999, kuluttajien mahdollisuudesta saada uusien henkilöautojen markkinoinnin yhteydessä polttoainetaloutta ja hiilidioksidipäästöjä koskevia tietoja (EYVL L 12, 18.1.2000, s. 16).

([37]) ~~Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 305/2011, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2011, rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta (EUVL L 88, 4.4.2011, s. 5).~~

([38]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/66/EY, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta (EUVL L 266, 26.9.2006, s. 1).

([39]) ~~Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkausjätteistä (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10).~~

l) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852 ([40]);

m) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) …/… ([41]);

n) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU ([42]);

o) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU ([43])***, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2088*** ([44]) ja muut rahoituspalveluja, rahoitusvälineitä ja rahoitustuotteita koskevat unionin, kansalliset ja kansainväliset säännöt, standardit tai ohjeet; **[Tark. 47]**

o a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1007/2011 ([45]) ***tekstiilikuitujen nimityksistä ja niitä vastaavista tekstiilituotteiden kuitukoostumuksen selosteista ja merkinnöistä;*** **[Tark. 48]**

p) ~~muut nykyiset tai tulevat unionin säännöt, joissa vahvistetaan edellytykset, joiden mukaisesti tiettyjä tuotteita tai elinkeinonharjoittajia koskevia nimenomaisia ympäristöväitteitä voidaan esittää tai on esitettävä, tai unionin säännöt, joissa vahvistetaan tiettyjen tuotteiden tai elinkeinonharjoittajien ympäristövaikutusten, ympäristönäkökohtien tai ympäristötehokkuuden arviointia tai esittämistä koskevia vaatimuksia tai ympäristömerkintäjärjestelmiä koskevia edellytyksiä.~~ **[Tark. 49]**

2 a. Komissiolle siirretään 18 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä 2 kohdassa olevan luettelon muuttamiseksi säädösten poistamiseksi tai uusien tai tarkistettujen säädösten lisäämiseksi, jos niissä säädetään vaatimuksista, joiden voidaan tasoltaan katsoa vastaavan tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia. Vaatimuksia, joiden on vastattava tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia, ovat

a) tietojen ilmoittamisen taso;

b) vaatimukset, jotka koskevat kolmannen osapuolen suorittamaa todentamista ennen väitteen saattamista markkinoille;

c) täytäntöönpanon valvonnan taso. **[Tark. 50]**

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

1) 'ympäristöväitteellä' direktiivin 2005/29/EY 2 artiklan o alakohdassa määriteltyä ympäristöväitettä;

2) 'nimenomaisella ympäristöväitteellä' ympäristöväitettä, joka on tekstimuodossa tai sisältyy ympäristömerkkiin;

3) 'elinkeinonharjoittajalla' direktiivin 2005/29/EY 2 artiklan b alakohdassa määriteltyä elinkeinonharjoittajaa;

4) 'tuotteella' direktiivin 2005/29/EY 2 artiklan c alakohdassa määriteltyä tuotetta;

5) 'kuluttajalla' direktiivin 2005/29/EY 2 artiklan a alakohdassa määriteltyä kuluttajaa;

6) 'elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisillä kaupallisilla menettelyillä' direktiivin 2005/29/EY 2 artiklan d alakohdassa määriteltyjä elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiä kaupallisia menettelyjä;

7) 'kestävyysmerkinnällä' direktiivin 2005/29/EY 2 artiklan r alakohdassa määriteltyä kestävyysmerkintää;

8) 'ympäristömerkillä' kestävyysmerkintää, joka kattaa ~~ainoastaan tai pääasiassa~~ tuotteen, prosessin tai elinkeinonharjoittajan ~~ympäristönäkökohdat~~***yhden tai useamman ympäristönäkökohdan***; **[Tark. 51]**

([40]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

([41]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU).../... hiilenpoistoja koskevan unionin sertifiointikehyksen perustamisesta (EUVL L...).

([42]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

([43]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

([44]) ***Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2088, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, kestävyyteen liittyvien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla (EUVL L 317, 9.12.2019, s. 1).***

([45]) ***Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1007/2011, annettu 27 päivänä syyskuuta 2011, tekstiilikuitujen nimityksistä ja niitä vastaavista tekstiilituotteiden kuitukoostumuksen selosteista ja merkinnöistä sekä neuvoston direktiivin 73/44/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 96/73/EY ja 2008/121/EY kumoamisesta (EUVL L 272, 18.10.2011, s. 1).***

9) ’tuoteryhmällä’ sellaisten tuotteiden joukkoa, joita käytetään samaan tarkoitukseen tai jotka ovat käytön kannalta samanlaisia tai joiden toiminnalliset ominaisuudet ovat samanlaisia;

10) ’sertifiointijärjestelmällä’ direktiivin 2005/29/EY 2 artiklan s alakohdassa määriteltyä sertifiointijärjestelmää;

11) ’todentamisella’ vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyä, jonka todentaja toteuttaa todentaakseen, ovatko nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelut ja niiden esittäminen tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukaisia tai ovatko ympäristömerkintäjärjestelmät tämän direktiivin mukaisia;

12) ’arvoketjulla’ kaikkia toimintoja ja prosesseja, jotka ovat osa tuotteen elinkaarta tai elinkeinonharjoittajan toimintaa, mukaan lukien uudelleenvalmistus***, uudelleenkäyttö, kierrätys ja käytöstäpoisto***; **[Tark. 52]**

13) ’elinkaarella’ tuotteen elinkaaren peräkkäisiä ja toisiinsa liittyviä vaiheita, joita ovat raaka-aineiden hankinta tai niiden tuotanto luonnonvaroista, esikäsittely, valmistus, varastointi, jakelu, asentaminen, käyttö, kunnossapito, korjaaminen, päivittäminen, kunnostaminen ja uudelleenkäyttö sekä käytöstäpoisto;

14) ’ensisijaisella tiedolla’ tietoa, jonka elinkeinonharjoittaja mittaa tai kerää suoraan yhdestä tai useammasta laitoksesta, jotka edustavat elinkeinonharjoittajan toimintaa;

15) ’toissijaisella tiedolla’ tietoa, joka perustuu muihin lähteisiin kuin ensisijaiseen tietoon, mukaan lukien ***vertaisarvioidut*** kirjallisuustutkimukset, tekniset tutkimukset ja patentit; **[Tark. 53]**

16) ’yleisöllä’ yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä ja näiden henkilöiden yhteenliittymiä, elinkeinonharjoittajia tai ryhmiä;

17) ’ympäristötehokkuudella’ tietyn tuotteen tai tuoteryhmän taikka elinkeinonharjoittajan tai toimialan tehokkuutta, joka liittyy kyseisen tuotteen tai tuoteryhmän taikka kyseisen elinkeinonharjoittajan tai toimialan toiminnan ympäristönäkökohtiin tai ympäristövaikutuksiin;

18) ’ympäristönäkökohdalla’ elinkeinonharjoittajan tai toimialan toiminnan taikka tuotteiden tai tuoteryhmien sellaista osaa, joka on tai voi olla vuorovaikutuksessa ympäristön kanssa;

19) ’ympäristövaikutuksella’ mitä tahansa ympäristöön kohdistuvaa ***mitattavissa olevaa*** positiivista tai negatiivista muutosta, joka on kokonaan tai osittain seurausta elinkeinonharjoittajan tai toimialan toiminnasta taikka tuotteesta tai tuoteryhmästä sen elinkaaren aikana. **[Tark. 54]**

19a) ’ympäristömerkintäjärjestelmällä’ sertifiointijärjestelmää, jolla vahvistetaan, että tuote, prosessi tai elinkeinonharjoittaja täyttää ympäristömerkin vaatimukset. **[Tark. 55]**

3 artikla

Nimenomaisten ympäristöväitteiden perusteleminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että elinkeinonharjoittajat toteuttavat arvioinnin nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemiseksi. Tässä arvioinnissa on

a) täsmennettävä, liittyykö väite koko tuotteeseen, tuotteen ***osaan, tuotteen elinkaaren*** osaan tai tuotteen tiettyihin näkökohtiin tai elinkeinonharjoittajan kaikkiin toimintoihin tai toimintojen tiettyyn osaan tai näkökohtaan sen mukaan, mikä on väitteen kannalta merkityksellistä; **[Tark. 56]**

b) käytettävä ***riippumatonta, vertaisarvioitua ja*** laajalti tunnustettua ***vankkaa ja todennettavissa olevaa*** tieteellistä näyttöä ja tarkkoja tietoja ja otettava huomioon asiaankuuluvat ***unionin tai*** kansainväliset standardit; **[Tark. 57]**

c) osoitettava, että väitteen kohteena olevat ympäristövaikutukset, ympäristönäkökohdat tai ympäristötehokkuus ovat merkittäviä elinkaaren näkökulmasta;

d) otettava huomioon kaikki ympäristönäkökohdat tai ympäristövaikutukset, jotka ovat merkittäviä ympäristötehokkuuden arvioinnin kannalta, jos väite koskee ympäristötehokkuutta***, myös elinkaaren näkökulmasta***; **[Tark. 58]**

e) osoitettava, että väite ei vastaa vaatimuksia, jotka on asetettu lainsäädännössä tuoteryhmään kuuluville tuotteille tai toimialan elinkeinonharjoittajille;

f) annettava tiedot siitä, suoriutuuko väitteen kohteena oleva tuote tai elinkeinonharjoittaja ympäristövaikutusten, ympäristönäkökohtien tai ympäristötehokkuuden osalta yleistä käytäntöä merkittävästi paremmin kyseisen tuoteryhmän tuotteiden tai kyseisen toimialan elinkeinonharjoittajien osalta;

g) yksilöitävä, ~~aiheuttaako~~***johtaako*** väitteen kohteena olevien ympäristövaikutusten, ympäristönäkökohtien tai ympäristötehokkuuden parantaminen ~~merkittävää haittaa ilmastonmuutokseen~~***kielteisiin kompromisseihin ympäristön ja tiettyjen ympäristövaikutusten osalta, mukaan lukien kompromissit ilmastonmuutoksen***, luonnonvarojen ~~kulutukseen ja kiertoon~~***kulutuksen ja kierron***, vesivarojen ja merten tarjoamien luonnonvarojen ~~kestävään käyttöön ja suojeluun, saastumiseen~~***kestävän käytön ja suojelun, saastumisen***, luonnon ~~monimuotoisuuteen~~***monimuotoisuuden***, eläinten ~~hyvinvointiin sekä ekosysteemeihin kohdistuvien ympäristövaikutusten~~***hyvinvoinnin sekä ekosysteemien*** osalta; **[Tark. 59]**

h) erotettava käytettävät ~~kasvihuonekaasupäästöjen kompensaatiot~~***päästöhyvitykset*** kasvihuonekaasupäästöistä ympäristöä koskevina lisätietoina, täsmennettävä, liittyvätkö kyseiset ~~kompensaatiot~~***hyvitykset*** päästövähennyksiin vai -poistumiin~~, ja kuvattava, miten käytettävät kompensaatiot ovat erittäin luotettavia ja miten ne on laskettu oikein siten, että niissä otetaan huomioon väitetty ilmastovaikutus~~; **[Tark. 156 ja 167]**

h a) ilmoitettava 3 b kohdan mukaisten päästöhyvitysten käytön osalta jäljelle jäävien päästöjen osuus kokonaispäästöistä ilmaistuna osuutena perusvuoden päästöistä, biogeenisten ja fossiilisten päästöjen osuus näistä jäljelle jäävistä päästöistä sekä käytettyjen päästöhyvitysten perustana olevan toiminnan määrä ja tyyppi (pysyvä hiilenpoisto, hiilen varastointi tuotteisiin, hiiliviljelyllä aikaansaatava hiilensidonta tai maaperän päästövähennykset [pysyviä hiilenpoistoja, hiiliviljelyä ja hiilen varastointia tuotteisiin koskevan unionin sertifiointikehyksen perustamisesta annetun asetuksen (EU)…/…] mukaisesti) ja esitettävä näyttöä siitä, että hyvitykset on asianmukaisesti poistettu sertifiointijärjestelmän rekisteristä kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi; **[Tark. 157 ja168]**

i) oltava ~~elinkeinonharjoittajan käytettävissä olevat~~ ensisijaiset tiedot väitteen kohteena olevista ympäristövaikutuksista, ympäristönäkökohdista tai ympäristötehokkuudesta; ***näiden tietojen on oltava elinkeinonharjoittajan saatavilla tai hankittavissa, mukaan lukien hallussapidon, tutkimisen tai hankinnan kautta;*** **[Tark. 62]**

j) oltava ***ensisijaisten tietojen täydennyksenä*** ympäristövaikutuksia, ympäristönäkökohtia tai ympäristötehokkuutta koskevia asiaankuuluvia toissijaisia tietoja, jotka edustavat väitteen kohteena olevan tuotteen tai elinkeinonharjoittajan erityistä arvoketjua, silloin kun ensisijaisia tietoja ei ole saatavilla***., ja joiden mukana on perustelut sille, miksi toissijaisia tietoja on käytetty;*** **[Tark. 63]**

j a) käytettäessä päästöhyvityksiä rahoitusosuutta koskeviin väitteisiin varmistettava, ettei mitään rahoitusosuutta käytetä väitteisiin, joiden mukaan tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ilmasto- tai ympäristövaikutukset ovat parantuneet, ja erotettava kaikki rahoitusosuudet tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ilmasto- tai ympäristövaikutuksista täydentävinä ympäristötietoina. **[Tark. 64]**

2. Jos osoitetaan, että on olemassa merkittäviä ympäristövaikutuksia, joita väite ei koske, mutta 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun arvioinnin toteuttamiseksi ei ole laajalti tunnustettua tieteellistä näyttöä, toista näkökohtaa koskevan väitteen esittävän elinkeinonharjoittajan on otettava huomioon käytettävissä olevat tiedot ja tarvittaessa päivitettävä arviointi 1 kohdan mukaisesti, kun laajalti tunnustettua tieteellistä näyttöä on saatavilla.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyjä vaatimuksia ei sovelleta elinkeinonharjoittajiin, jotka ovat komission suosituksessa 2003/361/EY ([46]) tarkoitettuja mikroyrityksiä, elleivät ne pyydä todentamista saadakseen vaatimustenmukaisuustodistuksen 10 artiklan mukaisesti.

3 a. Kielletään direktiivin 2005/29/EY, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU)…/… [Kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisääminen vihreässä siirtymässä], mukaisesti ympäristöväitteet, joiden mukaan tuotteella on päästöhyvitysten käytön perusteella neutraali, tavanomaista vähäisempi tai myönteinen ympäristövaikutus. **[Tark. 159 ja 169]**

3 b. Päästöhyvitysten käyttöön perustuvia kompensaatioväitteitä voidaan esittää ainoastaan elinkeinonharjoittajan jäljelle jäävien päästöjen osalta 3 artiklan 4 a kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti. Päästöhyvitysten käyttöön perustuvien tulevaa ympäristötehokkuutta koskevien väitteiden osalta elinkeinonharjoittajan on noudatettava delegoidussa asetuksessa (EU) 2023/2772 vahvistettuja asiaankuuluvia sääntöjä. Käytettävien päästöhyvitysten on oltava sertifioituja yksiköitä, jotka on myönnetty [hiilenpoistoja koskevan unionin sertifiointikehyksen perustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen] mukaisesti, tai muita 3 c kohdan mukaisia yksiköitä. Jos yksiköitä käytetään fossiilisten päästöjen kompensointiin, väite on perusteltava pysyvillä poistumilla, sellaisina kuin ne on määritelty [hiilenpoistoja koskevan unionin sertifiointikehyksen perustamista koskevassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU)…/…]. **[Tark. 160 ja 170]**

([46]) Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

3 c. Muita kuin [pysyviä hiilenpoistoja, hiiliviljelyä ja hiilen varastointia tuotteisiin koskevan unionin sertifiointikehyksen perustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen] mukaisesti myönnettyjä sertifioituja yksiköitä voidaan käyttää asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, jos komissio on tunnustanut kyseiset järjestelmät sellaisten sääntöjenmukaisten järjestelmien luettelossa, joiden vaatimukset vastaavat vähintään [pysyviä hiilenpoistoja, hiiliviljelyä ja hiilen varastointia tuotteisiin koskevan unionin sertifiointikehyksen perustamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU)…/…] säädettyjä vaatimuksia, erityisesti seurantaa, raportointia, todentamista ja vastuuvelvollisuutta koskevien vaatimusten osalta, ja joilla varmistetaan, ettei kaksinkertaista laskentaa tapahdu. Komissiolle siirretään 18 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä sellaisten tunnustettujen päästöhyvitysjärjestelmien luettelemiseksi, joiden katsotaan olevan kyseisten vastaavien vaatimusten mukaisia. **[Tark. 161 ja 171]**

3 d. Komission on viimeistään… päivänä…kuuta… [18 kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta] annettava kertomus sellaisia tuotteita tai tuoteryhmiä koskevien nimenomaisten ympäristöväitteiden käytöstä, jotka sisältävät aineita tai valmisteita/seoksia, jotka täyttävät myrkylliseksi, ympäristölle vaaralliseksi, syöpää aiheuttavaksi, perimää vaurioittavaksi tai lisääntymiselle vaaralliseksi (CMR-aineet), hormonitoiminnan häiriöitä ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheuttavaksi, hitaasti hajoavaksi, biokertyväksi ja myrkylliseksi (PBT-aineet), erittäin hitaasti hajoavaksi ja erittäin voimakkaasti biokertyväksi (vPvB-aineet), hitaasti hajoavaksi, kulkeutuvaksi ja myrkylliseksi (PMT-aineet) tai erittäin hitaasti hajoavaksi, erittäin kulkeutuvaksi (vPvM-aineet) luokittamisen kriteerit aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti, ja kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) ja Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta 18 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklassa tarkoitettuja aineita. Kertomuksessa on arvioitava, minkä tuotteiden tai tuoteryhmien osalta nimenomaisten ympäristöväitteiden käyttö on harhaanjohtavaa, ja arvioitava tarvetta rajoittaa nimenomaisten ympäristöväitteiden käyttöä tai kieltää se kyseisten tuotteiden tai tuoteryhmien osalta, jotta voidaan estää harhaanjohtavat väitteet ja edistää ihmisten terveyden ja ympäristön suojelua.

Jos kertomuksessa todetaan, että nimenomaisten ympäristöväitteiden käyttö 1 alakohdassa tarkoitettuja aineita tai valmisteita/seoksia sisältävässä tuotteessa tai tuoteryhmässä on harhaanjohtavaa, komissiolle siirretään 18 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemista koskevien vaatimusten täydentämiseksi ottamalla käyttöön rajoituksia tai kieltoja nimenomaisten ympäristöväitteiden käyttämisestä kyseisen tuotteen tai tuoteryhmän osalta. **[Tark. 68]**

4. Jos 20 artiklassa tarkoitettujen ***nimenomaisten*** ympäristöväitteiden kehityksen säännöllisessä seurannassa havaitaan eroja 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten soveltamisessa erityisiin väitteisiin ja ~~tällaiset erot aiheuttavat esteitä~~***tällaisilla eroilla voi olla kielteistä vaikutusta*** sisämarkkinoiden ~~toiminnalle~~***toimintaan*** tai jos komissio toteaa, että erityisiä väitteitä koskevien vaatimusten puuttuminen ***voi*** johtaa laajamittaiseen kuluttajien harhaanjohtamiseen, ~~komissio voi~~***komission on*** 18 artiklan mukaisesti ~~antaa~~***annettava*** delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään 1 kohdassa säädettyjä ~~nimenomaisia~~***ni-menomaisten*** ympäristöväitteiden perustelemista koskevia vaatimuksia **[Tark. 69]**

-a) määrittämällä merkitykselliset ympäristövaikutukset, jotka perustelujen on katettava; **[Tark. 70]**

a) määrittämällä säännöt ympäristönäkökohtien, ympäristövaikutusten ja ympäristötehokkuuden arvioimiseksi, muun muassa määrittämällä ne toiminnot, prosessit, materiaalit, päästöt tai tuotteen käyttötarkoitukset, jotka vaikuttavat merkittävästi tai eivät voi vaikuttaa asiaankuuluviin ympäristövaikutuksiin tai ympäristönäkökohtiin tai asiaankuuluvaan ympäristötehokkuuteen;

b) määrittämällä, mistä ympäristönäkökohdista tai ympäristövaikutuksista on toimitettava ensisijaiset tiedot, ja määrittämällä kriteerit, joiden perusteella ensisijaisten tietojen ja toissijaisten tietojen paikkansapitävyyttä voidaan arvioida; tai

c) vahvistamalla erityisiä tiettyjen tuoteryhmien ja toimialojen nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemista koskevia elinkaareen perustuvia sääntöjä***, soveltuvissa tapauksissa myös tuotteen ympäristöjalanjälkeä koskevien tuoteryhmäsääntöjen ja organisaation ympäristöjalanjälkeä koskevien toimialasääntöjen perusteella, jos nämä säännöt kattavat kaikki tuoteryhmän tai elinkeinonharjoittajan kannalta merkitykselliset ympäristö-vaikutukset tai -näkökohdat.*** **[Tark. 71]**

4 a. Täydentääkseen säännöksiä, jotka koskevat sertifioitujen yksiköiden käyttöä elinkeinonharjoittajan jäljelle jääviin päästöihin, komissio antaa viimeistään… päivänä…kuuta… [12 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä] 18 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla vahvistetaan menetelmä jäljelle jäävien päästöjen määrittämiseksi sellaisen päästövähennyspolun perusteella, joka soveltuu ilmaston lämpenemisen rajoittamiseen 1,5 celsiusasteeseen, ottaen huomioon tekninen toteutettavuus ja kuullen ilmastonmuutosta käsittelevää eurooppalaista tieteellistä neuvottelukuntaa. **[Tark. 162/rev ja 172]**

4 b. Komissio arvioi viimeistään... päivänä...kuuta... [vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä] yleisimmät unionin markkinoilla esitetyt nimenomaiset ympäristöväitteet ja julkaisee työsuunnitelman, jossa luetellaan väitteet, joita komissio aikoo täydentää 4 kohdassa tarkoitetulla delegoidulla säädöksellä. Työsuunnitelmaa on päivitettävä vähintään kolmen vuoden välein. **[Tark. 72]**

4 c. Komission on viimeistään... päivänä...kuuta... [vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä] annettava ohjeet 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkitsemisen helpottamiseksi. **[Tark. 73]**

5. Täsmentäessään nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemista koskevia vaatimuksia edellisen kohdan mukaisesti komissio ottaa huomioon tieteelliset tai muut saatavilla olevat tekniset tiedot, mukaan lukien asiaankuuluvat kansainväliset standardit, ja tarvittaessa seuraavat seikat:

a) sellaisten toimialojen ja tuotteiden erityispiirteet, jotka edellyttävät erityistä metodologista lähestymistapaa;

a a) olemassa olevat tuotteen ympäristöjalanjälkeä koskevat tuoteryhmäsäännöt ja organisaation ympäristöjalanjälkeä koskevat toimialasäännöt; **[Tark. 74]**

b) tiettyjen tuoteryhmien tai toimialojen mahdollinen vaikutus unionin ilmasto- ja ympäristötavoitteiden saavuttamiseen;

c) kaikki unionin lainsäädännöstä johtuvat asiaankuuluvat tiedot;

d) tietojen saatavuuden helppous ***mikroyritysten sekä*** pienten ja keskisuurten yritysten, jäljempänä 'pk-yritykset', toteuttamaa näiden tietojen arviointia ja käyttöä varten. **[Tark. 75]**

5 a. Jos ei ole tunnustettua tieteellistä menetelmää tai jos näyttö ei riitä ympäristövaikutusten ja -näkökohtien arvioimiseksi, näiden vaikutusten poissulkemisen on oltava avointa, ja on pyrittävä kehittämään menetelmiä ja keräämään näyttöä, jonka avulla näitä vaikutuksia voitaisiin arvioida. Tällaisiin ympäristövaikutuksiin viittaavia väitteitä ei saa esittää ennen kuin ensimmäisessä kohdassa säädetyt vaatimukset täyttävä menetelmä on kehitetty. **[Tark. 76]**

4 artikla

Vertailevien nimenomaisten ympäristöväitteiden perusteleminen

1. Sellaisten nimenomaisten ympäristöväitteiden, joissa todetaan tai annetaan ymmärtää, että tuotteella tai elinkeinonharjoittajalla on vähemmän ympäristövaikutuksia tai parempi ympäristötehokkuus kuin muilla tuotteilla tai elinkeinonharjoittajilla, jäljempänä 'vertailevat ympäristöväitteet', on täytettävä 3 artiklassa säädettyjen vaatimusten lisäksi seuraavat vaatimukset:

a) tiedot ***ja menetelmät***, joita käytetään niiden tuotteiden tai elinkeinonharjoittajien, joihin tuotteita tai elinkeinonharjoittajia verrataan, ympäristövaikutusten, ympäristönäkökohtien tai ympäristötehokkuuden arvioinnissa, vastaavat sellaisia tietoja ***ja menetelmiä***, joita käytetään väitteen kohteena olevan tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristövaikutusten, ympäristönäkökohtien tai ympäristötehokkuuden arvioinnissa; **[Tark. 77]**

b) tuotteiden tai elinkeinonharjoittajien ympäristövaikutusten, ympäristönäkökohtien tai ympäristötehokkuuden arvioinnissa käytettävät tiedot tuotetaan tai hankitaan vastaavalla tavalla kuin sellaiset tiedot, joita käytetään niiden tuotteiden tai elinkeinonharjoittajien ympäristövaikutusten, ympäristönäkökohtien tai ympäristötehokkuuden arvioinnissa, joihin tuotteita tai elinkeinonharjoittajia verrataan;

c) arvoketjun vaiheiden kattavuus on vertailtavien tuotteiden ja elinkeinonharjoittajien osalta yhdenmukainen ja takaa, että merkittävimmät vaiheet otetaan huomioon kaikkien tuotteiden ja elinkeinonharjoittajien osalta;

d) ympäristövaikutusten, ympäristönäkökohtien tai ympäristötehokkuuden kattavuus on vertailtavien tuotteiden ja elinkeinonharjoittajien osalta yhdenmukainen ja takaa, että merkittävimmät ympäristövaikutukset, ympäristönäkökohdat tai ympäristötehokkuudet otetaan huomioon kaikkien tuotteiden ja elinkeinonharjoittajien osalta;

e) vertailussa käytettävät oletukset asetetaan vertailtavien tuotteiden ja elinkeinonharjoittajien osalta yhdenmukaisesti.

2. Jos vertaileva ympäristöväite liittyy väitteen kohteena olevan tuotteen ympäristövaikutusten, ympäristönäkökohtien tai ympäristötehokkuuden paranemiseen verrattuna saman elinkeinonharjoittajan, sellaisen kilpailevan elinkeinonharjoittajan, joka ei enää toimi markkinoilla, tai sellaisen elinkeinonharjoittajan, joka ei enää myy kuluttajille, toisen tuotteen ympäristövaikutuksiin, ympäristönäkökohtiin tai ympäristötehokkuuteen, väitteen perusteluissa on selvitettävä, miten parannus vaikuttaa väitteen kohteena olevan tuotteen muihin asiaankuuluviin ympäristövaikutuksiin tai ympäristönäkökohtiin tai asiaankuuluvaan ympäristötehokkuuteen, ja siinä on mainittava yksiselitteisesti vertailun perustana oleva vuosi.

3. Tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia ei sovelleta elinkeinonharjoittajiin, jotka ovat komission suosituksessa 2003/361/EY ([47]) tarkoitettuja mikroyrityksiä, elleivät ne pyydä todentamista saadakseen vaatimustenmukaisuustodistuksen 10 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Nimenomaisten ympäristöväitteiden esittäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että elinkeinonharjoittajan on esitettävä nimenomainen ympäristöväite tässä artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

2. Nimenomaiset ympäristöväitteet voivat koskea ainoastaan sellaisia ympäristövaikutuksia, ympäristönäkökohtia tai ympäristötehokkuutta, jotka on perusteltu 3–5 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti ja jotka on todettu merkittäviksi kyseisen tuotteen tai elinkeinonharjoittajan kannalta 3 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdan mukaisesti.

3. Jos nimenomainen ympäristöväite liittyy lopputuotteeseen ja käyttövaihe ***tai käyttöiän loppuvaihe*** on yksi kyseisen tuotteen merkityksellisimmistä elinkaarivaiheista, väitteen on sisällettävä tieto siitä, miten kuluttajan olisi käytettävä tuotetta ***tai hävitettävä tuote*** sen odotetun ympäristötehokkuuden saavuttamiseksi. Nämä tiedot on asetettava ***selvästi näkyville ja*** saataville yhdessä väitteen kanssa. **[Tark. 78]**

4. Jos nimenomainen ympäristöväite liittyy ~~tuotteen tai~~ elinkeinonharjoittajan tulevaan ympäristötehokkuuteen, ~~siihen on sisällyttävä aikasidonnainen omien toimintojen ja arvoketjujen sisäisiä parannuksia koskeva sitoumus.~~***elinkeinonharjoittajan on***

a) sisällytettävä siihen aikasidonnainen, tieteeseen perustuva ja mitattavissa oleva omien toimintojen ja arvoketjujen sisäisiä parannuksia koskeva sitoumus,

b) sisällytettävä siihen täytäntöönpanosuunnitelma, joka sisältää mitattavissa ja todennettavissa olevia välitavoitteita ja muita täytäntöönpanon tukemiseksi tarvittavia osatekijöitä, joita ovat esimerkiksi resurssien kohdentaminen, seurantasuunnitelma ja raportointisuunnitelma, joka perustuu säännölliseen raportointiin ja todentamiseen,

c) asetettava julkisesti saataville a ja b alakohdassa tarkoitetut tiedot, mukaan lukien raportoinnin tulokset. **[Tark. 79]**

5. Tuotteen tai elinkeinonharjoittajan kumulatiivisia ympäristövaikutuksia koskevia nimenomaisia ympäristöväitteitä, jotka perustuvat ympäristövaikutusten yhdistelmäindikaattoriin, voidaan tehdä ainoastaan ~~unionin lainsäädännössä vahvistettujen tällaisen~~***, jos ne perustuvat 7 artiklan mukaisiin ympäristömerkkeihin. Kun tällaisia väitteitä esitetään,*** yhdistelmäindikaattorin ~~laskentaa koskevien sääntöjen perusteella~~***laskennassa käytetyt säännöt on ilmoitettava kuluttajille***. **[Tark. 80]**

6. Tiedot tuotteesta tai elinkeinonharjoittajasta, jota nimenomainen ympäristöväite koskee, ja perusteluista on asetettava ***julkisesti*** saataville yhdessä väitteen kanssa fyysisessä muodossa tai verkkolinkkinä, QR-koodina***, digitaalisena tuotepassina*** tai vastaavassa muodossa. **[Tark. 81]**

Näihin tietoihin on sisällyttävä ainakin seuraavat tiedot:

a) väitteen kattamat ympäristönäkökohdat tai ympäristövaikutukset tai sen kattama ympäristötehokkuus;

b) tarvittaessa asiaankuuluvat unionin standardit tai kansainväliset standardit;

c) taustalla olevat tutkimukset***, menetelmät*** tai laskelmat***, mukaan lukien 3 artiklassa tarkoitettu arviointi***, joita on käytetty väitteen kattamien ympäristövaikutusten tai ympäristönäkökohtien tai kattaman ympäristötehokkuuden arvioinnissa, mittaamisessa ja seurannassa, jättämättä ulkopuolelle tällaisten tutkimusten tai laskelmien tuloksia ja selvityksiä niiden soveltamisalasta, oletuksista ja rajoituksista, elleivät tiedot ole direktiivin (EU) 2016/943 ([48]) 2 artiklan 1 kohdan mukaisia liikesalaisuuksia; **[Tark. 82]**

d) lyhyt selvitys siitä, miten väitteen kohteena olevat parannukset saavutetaan;

([47]) Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

([48]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/943, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, julkistamattoman taitotiedon ja liiketoimintatiedon (liikesalaisuuksien) suojaamisesta laittomalta hankinnalta, käytöltä ja ilmaisemiselta (EUVL L 157, 15.6.2016, s. 1).

e) jäljempänä 10 artiklassa tarkoitettu väitteen perustelemista koskeva vaatimustenmukaisuustodistus ja vaatimustenmukaisuustodistuksen laatineen todentajan yhteystiedot;

e a) kuvaus ympäristömerkintäjärjestelmässä käytettävästä seuranta- ja arviointijärjestelmästä, jolla varmistetaan, että tehokkuutta ja vaikutuksia arvioidaan säännöllisin väliajoin; **[Tark. 83]**

f) ilmastoon liittyvien, ~~kasvihuonekaasupäästöjen kompensaatioihin perustuvien~~***päästöhyvityksiä käyttävien*** nimenomaisten ympäristöväitteiden osalta ***3 artiklan 1 kohdan h, h a ja j a alakohdassa tarkoitetut*** tiedot ~~siitä, missä määrin ne perustuvat kompensaatioihin ja liittyvätkö ne päästövähennyksiin vai -poistumiin~~; **[Tark. 84]**

f a) erittäin saastuttavien teollisuudenalojen ympäristöväitteet on esitettävä suhteellisesti, jotta kuluttajat voivat ymmärtää tuotteen yleisen kielteisen vaikutuksen ympäristöön; **[Tark. 85]**

g) tässä kohdassa luetellut seikat sisältävä arvioinnin tiivistelmä, joka on selkeä ja ymmärrettävä sellaisille kuluttajille, joille väite on suunnattu, ja joka toimitetaan vähintään yhdellä sen jäsenvaltion virallisista kielistä, jossa väite on esitetty.

7. Edellä 2, 3 ja 6 kohdassa säädettyjä vaatimuksia ei sovelleta elinkeinonharjoittajiin, jotka ovat komission suosituksessa 2003/361/EY tarkoitettuja mikroyrityksiä, elleivät ne pyydä todentamista saadakseen vaatimustenmukaisuustodistuksen 10 artiklan mukaisesti.

8. ~~Jos tiettyjen ympäristövaikutusten tai ympäristönäkökohtien tai tietyn ympäristötehokkuuden osoittamiseen sovelletaan 3 artiklan 4 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä säädettyjä sääntöjä,~~ Komissio voi 18 artiklan mukaisesti antaa delegoituja säädöksiä täydentääkseen 5 artiklassa säädettyjä nimenomaisten ympäristöväitteiden esittämistä koskevia vaatimuksia täsmentämällä tarkemmin tiedot, jotka voidaan esittää tai jotka on esitettävä tällaisista ympäristövaikutuksista tai ympäristönäkökohdista tai tällaisesta ympäristötehokkuudesta, jotta voidaan varmistaa, että kuluttajia ei johdeta harhaan***, erityisesti jos tiettyjen ympäristövaikutusten tai ympäristönäkökohtien tai tietyn ympäristötehokkuuden perustelemiseen sovelletaan 3 artiklan 4 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä säädettyjä sääntöjä***. **[Tark. 86]**

6 artikla

Vertailevien ympäristöväitteiden esittäminen

Vertailevat ympäristöväitteet eivät saa liittyä väitteen kohteena olevan tuotteen ympäristövaikutusten, ympäristönäkökohtien tai ympäristötehokkuuden parantamiseen verrattuna saman elinkeinonharjoittajan, sellaisen kilpailevan elinkeinonharjoittajan, joka ei enää toimi markkinoilla, tai sellaisen elinkeinonharjoittajan, joka ei enää myy kuluttajille, toisen tuotteen ympäristövaikutuksiin, ympäristönäkökohtiin tai ympäristötehokkuuteen vain, paitsi jos ne perustuvat näyttöön, jolla osoitetaan, että parannus on merkittävä ja että se on saavutettu viimeisten viiden vuoden aikana.

7 artikla

Ympäristömerkit

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ympäristömerkit täyttävät 3–6 artiklassa säädetyt vaatimukset ja että ne todennetaan 10 artiklan mukaisesti.

1 a. Jos ympäristömerkki osoittaa kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä vihreässä siirtymässä annetun asetuksen 2 artiklan 1 kohdan s alakohdassa määritellyn erinomaisen ympäristönsuojelullisen tason tai jos sen ovat kehittäneet tunnustetut kuluttajajärjestöt ja jos niiden menetelmä perustuu tieteellisiin ja toistettavissa oleviin arviointimenetelmiin, merkki on todennettava ainoastaan 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti, mutta merkin kattamiin yksittäisiin tuotteisiin tai palveluryhmiin ei sovelleta vaatimuksia ja niihin liittyviä testejä. **[Tark. 87]**

2. Ainoastaan ~~unionin lainsäädännössä vahvistettujen~~***sellaisissa ympäristömerkeissä, jotka ovat ensimmäisen kohdan vaatimusten mukaisia ja jotka myönnetään tieteellisiin, riippumattomiin ja toistettavissa oleviin arviointimenetelmiin ja elinkaarialähestymistapaan perustuvien*** ympäristömerkintäjärjestelmien mukaisesti ~~myönnetyissä ympäristömerkeissä~~**,** voidaan esittää tuotteen tai elinkeinonharjoittajan luokitus tai pistemäärä, joka perustuu tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristövaikutusten yhdistelmäindikaattoriin. **[Tark. 88]**

8 artikla

Ympäristömerkintäjärjestelmiä koskevat vaatimukset

~~1. Ympäristömerkintäjärjestelmällä tarkoitetaan sertifiointijärjestelmää, jolla vahvistetaan, että tuote, prosessi tai elinkeinonharjoittaja täyttää ympäristömerkin vaatimukset.~~ **[Tark. 89]**

2. Ympäristömerkintäjärjestelmien on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) ympäristömerkintäjärjestelmän omistajuutta ja päätöksentekoelimiä koskevien tietojen on oltava läpinäkyviä, maksutta saatavilla, helposti ymmärrettäviä ja riittävän yksityiskohtaisia ***sekä saatavilla verkossa tai pysyvän välineen avulla***; **[Tark. 90]**

a a) ympäristömerkintäjärjestelmän päätöksentekoelimissä ei saa olla eturistiriitoja, ja niiden on oltava riippumattomia merkkiä käyttävistä elinkeinonharjoittajista; **[Tark. 91]**

b) ympäristömerkintäjärjestelmän tavoitteita sekä ympäristömerkintäjärjestelmän noudattamisen valvomista koskevia vaatimuksia ja menettelyjä koskevien tietojen on oltava läpinäkyviä, maksutta saatavilla, helposti ymmärrettäviä ja riittävän yksityiskohtaisia;

c) ympäristömerkintäjärjestelmiin liittymisen edellytysten on oltava oikeassa suhteessa yritysten kokoon ja liikevaihtoon, jotta ***mikroyrityksiä sekä*** pieniä ja keskisuuria yrityksiä ei suljeta ulkopuolelle***, mukaan lukien kohtuulliset ja syrjimättömät maksut***; **[Tark. 92]**

d) ympäristömerkintäjärjestelmän vaatimusten on oltava asiantuntijoiden laatimia, jotta voidaan varmistaa niiden tieteellinen varmuus, minkä lisäksi ne on toimitettu ***läpinäkyvää*** kuulemista varten heterogeeniselle sidosryhmien ***tai sidosryhmien edustajien*** ryhmälle, joka on tarkastellut niitä ja varmistanut niiden merkityksen yhteiskunnallisesta näkökulmasta***. Sidosryhmillä ei saa olla eturistiriitoja, niiden on muun muassa oltava riippumattomia ympäristömerkintäjärjestelmän omistajasta, ja niihin on vähintäänkin kuuluttava asiaankuuluvia asiantuntijoita***; **[Tark. 93]**

e) ympäristömerkintäjärjestelmässä on oltava käytössä valitus- ja riidanratkaisumekanismi;

f) ympäristömerkintäjärjestelmässä on vahvistettava ***läpinäkyvät*** menettelyt vaatimustenvastaisuuksien käsittelemiseksi, ja siinä on säädettävä ympäristömerkin peruuttamisesta tai keskeyttämisestä, jos järjestelmän ~~vaatimusten noudattamatta jättäminen on jatkuvaa ja räikeää.~~***vaatimuksia ei noudateta;*** **[Tark. 94]**

f a) ympäristömerkintäjärjestelmässä on oltava vankka seuranta- ja arviointijärjestelmä, jonka avulla voidaan säännöllisesti tarkastella sen tavoitteita, strategioita, tehokkuutta ja vaikutuksia uusimpien parhaiden käytäntöjen, tieteellisten tietojen ja näytön perusteella ja tarvittaessa saattaa sen vaatimukset ajan tasalle havaintojen mukaisesti. **[Tark. 95]**

~~3. Jäsenvaltioiden viranomaiset eivät saa [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = päivämäärä, jona tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä] alkaen perustaa uusia kansallisia tai alueellisia ympäristömerkintäjärjestelmiä. Ennen kyseistä päivämäärää perustetut kansalliset tai alueelliset ympäristömerkintäjärjestelmät voivat kuitenkin jatkaa ympäristömerkkien myöntämistä unionin markkinoilla edellyttäen, että ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset.~~ **[Tark. 96]**

~~Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta päivästä alkaen ympäristömerkintäjärjestelmiä voidaan perustaa ainoastaan unionin lainsäädännön mukaisesti.~~ **[Tark. 97]**

4. Kaikkien uusien ympäristömerkintäjärjestelmien, jotka ***jäsenvaltioiden tai*** kolmansien maiden viranomaiset ovat perustaneet ja joissa myönnetään unionin markkinoilla käytettäväksi tarkoitettuja ympäristömerkkejä, on [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = päivämäärä, jona tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä] alkaen on saatava ***ilman aiheetonta viivästystä*** komission hyväksyntä ennen niiden pääsyä unionin markkinoille, jotta voidaan varmistaa, että nämä merkit tuovat lisäarvoa ympäristötavoitteidensa osalta, mukaan lukien erityisesti ympäristövaikutusten, ympäristönäkökohtien tai ympäristötehokkuuden taikka tietyn tuoteryhmän tai toimialan osalta, verrattuna ~~3 kohdassa tarkoitettuihin~~ olemassa oleviin unionin järjestelmiin, kansallisiin järjestelmiin tai alueellisiin järjestelmiin, ja että merkit täyttävät tämän direktiivin vaatimukset. ***Jäsenvaltioiden tai*** kolmansien maiden viranomaisten ennen kyseistä päivämäärää perustamat ympäristömerkintäjärjestelmät voivat jatkaa unionin markkinoilla käytettävien ympäristömerkkien myöntämistä edellyttäen, että ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset. **[Tark. 98]**

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksityisten toimijoiden [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = päivämäärä, jona tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä] jälkeen perustamat ympäristömerkintäjärjestelmät hyväksytään ainoastaan, jos kyseiset järjestelmät tuovat lisäarvoa ympäristötavoitteidensa osalta, mukaan lukien ~~erityisesti~~ kattavuus ympäristövaikutusten, ympäristönäkökohtien tai ympäristötehokkuuden taikka tietyn tuoteryhmän tai toimialan osalta ja kyky tukea pk-yritysten vihreää siirtymää ~~paremmin kuin 3 kohdassa tarkoitetut olemassa olevat unionin järjestelmät, kansalliset järjestelmät tai alueelliset järjestelmät~~, ja jos ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset. ***Yksityisten toimijoiden ennen kyseistä päivämäärää perustamat ympäristömerkintäjärjestelmät voivat jatkaa unionin markkinoilla käytettäväksi tarkoitettujen ympäristömerkkien myöntämistä edellyttäen, että ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset.*** **[Tark. 99]**

Tätä uusien ympäristömerkintäjärjestelmien hyväksymismenettelyä on sovellettava unionin ja kolmansien maiden yksityisten toimijoiden perustamiin järjestelmiin.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle uusien yksityisten järjestelmien hyväksymisestä.

6. Saadakseen 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut hyväksynnät uusien ympäristömerkintäjärjestelmien ylläpitäjien on toimitettava liiteasiakirjat, joissa esitetään seuraavat tiedot:

a) järjestelmän kehittämisen perustelut;

a a) kuvaus siitä, miten tässä direktiivissä vahvistetut vaatimukset täyttyvät; **[Tark. 100]**

b) järjestelmän ehdotettu soveltamisala;

c) näyttö, jonka mukaan ~~kolmansien maiden~~ viranomaisten perustama ympäristömerkintäjärjestelmä tuottaa 4 kohdassa tarkoitettua lisäarvoa tai yksityisten toimijoiden perustama ympäristömerkintäjärjestelmiä tuottaa 5 kohdassa tarkoitettua lisäarvoa; **[Tark. 101]**

d) ehdotus kriteeriluonnoksiksi ja menetelmiksi, joita käytetään ympäristömerkin kehittämisessä ja myöntämisessä, sekä odotetut vaikutukset markkinoihin;

e) yksityiskohtainen kuvaus ympäristömerkintäjärjestelmän omistajuudesta ja päätöksentekoelimistä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut asiakirjat on ***asetettava julkisesti saataville ja*** toimitettava komissiolle 4 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien osalta tai jäsenvaltioiden viranomaisille 5 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien osalta yhdessä 10 artiklan mukaisesti laaditun ympäristömerkintäjärjestelmien vaatimustenmukaisuustodistuksen kanssa. **[Tark. 102]**

7. Komissio julkaisee luettelon ~~virallisesti tunnustetuista~~***tämän direktiivin mukaisista ympäristömerkintäjärjestelmistä ja asetuksen (EY) N:o 66/2010 mukaisista*** ympäristömerkeistä, joita voidaan käyttää unionin markkinoilla 3–5 kohdan mukaisesti [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = päivämäärä, jona tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä] jälkeen, ja pitää sitä ajan tasalla***, mukaan lukien 6 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot. Tämän luettelon on oltava yleisön saatavilla maksutta, ja se on esitettävä ymmärrettävällä tavalla.*** **[Tark. 103]**

8. Yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kaikkialla unionissa komissio hyväksyy ~~täytäntöönpano-säädöksiä~~***18 artiklan mukaisesti viimeistään... päivänä...kuuta... [12 kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä] delegoituja säädöksiä***, joissa **[Tark. 104]**

a) säädetään yksityiskohtaisista vaatimuksista, jotka koskevat ympäristömerkintäjärjestelmien hyväksymistä ***ja uudelleentarkastelua*** 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen kriteerien mukaisesti; **[Tark. 105]**

b) täsmennetään tarkemmin 6 kohdassa tarkoitettujen liiteasiakirjojen muoto ja sisältö;

c) säädetään 4 kohdassa tarkoitettua hyväksyntämenettelyä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

~~Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 19 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.~~ **[Tark. 106]**

9 artikla

Nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelujen uudelleentarkastelu

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että elinkeinonharjoittajat tarkastelevat uudelleen nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemiseen käytettäviä tietoja ja päivittävät ne, kun väitteen ~~paikkansapitävyyteen~~***paikkansapitävyyttä*** mahdollisesti ~~vaikuttavia~~***muuttavia*** olosuhteita ilmenee, ja viimeistään viiden vuoden kuluttua 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamispäivästä. Uudelleentarkastelussa elinkeinonharjoittajan on tarkistettava käytetyt perustana olevat tiedot sen varmistamiseksi, että 3 ja 4 artiklan vaatimuksia noudatetaan kaikilta osin. **[Tark. 107]**

Elinkeinonharjoittaja ei ole velvollinen tarkistamaan perusteluja eikä hakemaan sertifiointia uudelleen, jos väitteen tekstissä on kirjoitusvirheitä tai siihen tehdään vähäisiä muutoksia, joilla ei ole vaikutusta väitteen sisältöön ja paikkansapitävyyteen. **[Tark. 108]**

Päivitetty nimenomainen ympäristöväite on todennettava 10 artiklan mukaisesti.

10 artikla

Ympäristöväitteiden ja ympäristömerkintäjärjestelmien perustelemisen ja esittämisen todentaminen ja sertifiointi

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön menettelyt, joilla todennetaan, että nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemisessa ja esittämisessä noudatetaan 3–7 artiklassa säädettyjä vaatimuksia. ***Komission on arvioitava näitä menettelyjä säännöllisin väliajoin uudelleen.*** **[Tark. 109]**

2. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön menettelyt, joilla todennetaan, että ympäristömerkintäjärjestelmät ovat 8 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisia. ***Komission on arvioitava näitä menettelyjä säännöllisin väliajoin uudelleen.*** **[Tark. 110]**

3. Todentamista ja sertifiointia koskevia vaatimuksia sovelletaan elinkeinonharjoittajiin, jotka ovat komission suosituksessa 2003/361/EY tarkoitettuja mikroyrityksiä, ainoastaan niiden pyynnöstä.

3 a. Jäsenvaltioiden on 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä käyttöön ottaessaan varmistettava, että todentamisen ja sertifioinnin kustannuksissa huomioidaan väitteen perustelemisen monimutkaisuus sekä todentamista ja sertifiointia pyytävien elinkeinonharjoittajien koko ja liikevaihto, ja otettava erityisesti huomioon mikro- ja pk-yritykset. **[Tark. 111]**

3 b. Todentamisvaatimuksia ei sovelleta elinkeinonharjoittajiin, jotka käyttävät tämän artiklan mukaisesti todennettua ympäristömerkkiä, kun ne esittävät nimenomaisen ympäristöväitteen kyseisellä merkillä sertifioiduista ympäristönäkökohdista, vaikutuksista ja ympäristötehokkuudesta.

Edellä 5 artiklan 6 kohdassa vaaditut tiedot on annettava ympäristömerkintäjärjestelmästä. **[Tark. 112]**

4. Todentajan, joka täyttää 11 artiklassa säädetyt vaatimukset, on toteutettava todentaminen 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti ennen kuin ympäristöväite julkistetaan tai elinkeinonharjoittaja asettaa ympäristömerkin esille.

4 a. Nimenomaisten ympäristöväitteiden ja ympäristömerkintäjärjestelmien todentaminen on saatettava päätökseen 30 päivän kuluessa. Todentaja voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa päättää pidentää todentamisaikaa 30 päivää pidemmäksi. Todentajien on annettava elinkeinonharjoittajalle arvio todentamismenettelyn kestosta sinä päivänä, jona todentamispyyntö on toimitettu. **[Tark. 113]**

5. Todentajan on otettava todentamisessa huomioon nimenomaisen ympäristöväitteen tai ympäristömerkin luonne ja sisältö.

6. Todentamisen loppuun saattamisen jälkeen todentajan on tarvittaessa laadittava vaatimustenmukaisuustodistus, jossa todistetaan, että nimenomainen ympäristöväite tai ympäristömerkki on tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukainen.

7. Tämän direktiivin soveltamisesta ja täytäntöönpanosta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on tunnustettava vaatimustenmukaisuustodistus. Jäsenvaltioiden on annettava vaatimustenmukaisuustodistusten luettelo tiedoksi asetuksella (EU) N:o 1024/2012 perustetun sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmän kautta. ***Kun vaatimustenmukaisuustodistus on toimitettu ja ilmoitettu, merkintäjärjestelmää tai ympäristöväitettä voidaan käyttää unionissa, jos järjestelmä tai väite esitetään kielellä, jota kuluttajat ymmärtävät niissä jäsenvaltioissa, joissa tuotetta tai palvelua pidetään kaupan. Vaatimustenmukaisuustodistukset on asetettava julkisesti saataville hakukelpoisessa tietokannassa, josta käy selvästi ilmi elinkeinonharjoittaja, väitteen tyyppi, arviointimenetelmä ja toimiala.*** **[Tark. 114]**

8. Vaatimustenmukaisuustodistus ei saa vaikuttaa kansallisten viranomaisten tai tuomioistuinten direktiivin 2005/29/EY mukaisesti toteuttamaan ympäristöväitteen arviointiin.

9. Komissio antaa ***viimeistään... päivänä...kuuta... [12 kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä]*** täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan 5 kohdassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuustodistuksen muotoa ja sen teknisiä myöntämiskeinoja koskevat yksityiskohdat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 19 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. **[Tark. 115]**

9 a. Jäsenvaltiot voivat asettaa etusijalle ennen tämän direktiivin voimaantuloa esitettyjen olemassa olevien ympäristöväitteiden todentamisen. **[Tark. 116]**

11 artikla

Todentaja

1. Todentajan on oltava asetuksen (EY) N:o 765/2008 ([49]) mukaisesti akkreditoitu kolmannen osapuolen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos.

2. Akkreditointiin on sisällyttävä erityisesti 3 kohdan vaatimusten noudattamisen arviointi.

3. Todentajan on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) todentajan on oltava riippumaton tuotteesta tai elinkeinonharjoittajasta, johon ympäristöväite liittyy;

b) todentaja, sen ylin johto ja todentamistehtävien toteuttamisesta vastaava henkilöstö eivät saa osallistua mihinkään sellaiseen toimintaan, joka voi olla ristiriidassa niiden tekemän arvioinnin riippumattomuuden kanssa tai vaarantaa niiden luotettavuuden siltä osin kuin on kyse todentamistoimista;

c) todentajan ja sen henkilöstön on toteutettava todentamistoimet mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta ja tarvittavaa teknistä pätevyyttä noudattaen, ja niiden on oltava riippumattomia kaikenlaisesta painostuksesta ja johdattelusta, erityisesti taloudellisesta painostuksesta ja johdattelusta, jotka saattaisivat vaikuttaa arviointiin tai todentamistoimien tuloksiin;

d) todentajalla on oltava tarvittava asiantuntemus, laitteet ja infrastruktuuri niiden todentamistoimien toteuttamiseksi, joita varten se on akkreditoitu;

e) todentajalla on oltava ***riittävät resurssit, erityisesti tekniset valmiudet ja*** riittävä määrä riittävän pätevää ja kokenutta todentamistehtävien toteuttamisesta vastaavaa henkilöstöä***, jolla on tarvittaessa kokemusta elinkaariarvioinneista***; **[Tark. 117]**

f) todentajan henkilöstön on noudatettava salassapitovelvollisuutta ***ja toimittava liikesalaisuuksien suojaamista koskevan unionin sovellettavan lainsäädännön, erityisesti direktiivin (EU) 2016/943, mukaisesti*** kaikkien todentamistehtäviä toteuttaessaan saamiensa tietojen osalta; ***jos todentaja ei liikesalaisuuksien suojaamisen vuoksi saa todentamiseen tarvittavia tietoja, todentaja ei saa antaa vaatimustenmukaisuustodistusta;*** **[Tark. 118]**

g) jos todentaja teettää alihankintana tiettyjä todentamiseen liittyviä tehtäviä tai käyttää tytäryhtiötä, sen on otettava täysi vastuu alihankkijoiden tai tytäryhtiöiden toteuttamista tehtävistä sekä arvioitava ja valvottava alihankkijan tai tytäryhtiön pätevyyttä ja niiden tekemää työtä. ***Edellä olevan 3 kohdan a–f alakohdan vaatimuksia sovelletaan myös alihankkijoihin ja tytäryhtiöihin.*** **[Tark. 119]**

g a) todentajalla on oltava käytössä valitus- ja riidanratkaisumekanismi; **[Tark. 120]**

g b) vaatimustenmukaisuustodistuksen myöntävä todentaja on vastuussa sertifioinnin kohteena olevan väitteen arvioinnin paikkansapitävyydestä ja vastuuvelvollinen, jos tutkinnassa todetaan, että se on ollut arvioinnissaan huolimaton. Tätä vastuuvelvollisuutta sovelletaan kuitenkin vain siltä osin kuin elinkeinonharjoittaja ei ole harjoittanut harhaanjohtavia kaupallisia menettelyjä direktiivin 2005/29/EY liitteen 1 mukaisesti. **[Tark. 121]**

3 a. Asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti yhteen jäsenvaltioon sijoittautuneet akkreditoidut todentajat voivat suorittaa todentamistoimia missä tahansa muussa jäsenvaltiossa samoin edellytyksin kuin kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet akkreditoidut todentajat. **[Tark. 122]**

12 artikla

Mikroyritykset sekä pienet ja keskisuuret yritykset **[Tark. 123]**

Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet ***yhteistyössä komission kanssa*** auttaakseen ***mikroyrityksiä sekä*** pieniä ja keskisuuria yrityksiä soveltamaan tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia. Näihin toimenpiteisiin on sisällyttävä vähintään suuntaviivoja ~~tai vastaavia mekanismeja, joilla lisätään tietoisuutta siitä, miten~~***, joissa on konkreettisia esimerkkejä ja menettelyjä, joiden avulla*** nimenomaisia ympäristöväitteitä koskevia vaatimuksia voidaan noudattaa. Rajoittamatta sovellettavien valtiontukisääntöjen soveltamista tällaisiin ***jäsenvaltioiden toteuttamiin*** toimenpiteisiin ~~voi lisäksi kuuluu~~***on kuuluttava yksi tai useampi seuraavista:*** **[Tark. 124]**

a) taloudellinen tuki;

a a) muita mekanismeja, joilla lisätään tietoisuutta siitä, miten nimenomaisia ympäristöväitteitä koskevia vaatimuksia voidaan noudattaa; **[Tark. 125]**

([49]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

b) rahoituksen saanti;

c) johdon ja henkilöstön erityiskoulutus;

d) ***räätälöity*** organisatorinen ja tekninen tuki. **[Tark. 126]**

d a) johdon ja henkilöstön erityiskoulutus. **[Tark. 127]**

Mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä tukevissa unionin ohjelmissa komissio ottaa huomioon aloitteet, joilla voidaan auttaa mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä noudattamaan tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia, ja edistää niitä. **[Tark. 128]**

Jäsenvaltioiden on nimettävä mikroyrityksille sekä pienille ja keskisuurille yrityksille keskitettyjä yhteyspisteitä, joista ne voivat pyytää tietoja nimenomaisia ympäristöväitteitä koskevien vaatimusten noudattamisesta ja edellisessä alakohdassa tarkoitetusta saatavilla olevasta tuesta. **[Tark. 129]**

12 a artikla

Yksinkertaistettu todentamisjärjestelmä

1. Komission on viimeistään... päivänä...kuuta... [18 kuukauden kuluessa voimaantulosta] perustettava delegoidulla säädöksellä yksinkertaistettu todentamisjärjestelmä, jonka kautta elinkeinonharjoittajat voivat hyötyä yksinkertaistetusta menettelystä, johon voi sisältyä olettamus vaatimustenmukaisuudesta tiettyjen ympäristöväitteiden osalta. Tässä yksinkertaistetussa todentamisjärjestelmässä komission on tarvittaessa

a) asetettava etusijalle ympäristöväitteet, jotka eivät väitteen luonteen vuoksi edellytä täydellistä elinkaarianalyysiä tai monimutkaisten menetelmien käyttöä;

b) helpotettava yleisimpien ympäristöväitteiden nopeampaa hyväksymistä 3 artiklan 4 a kohdassa esitetyn luettelon mukaisesti;

c) helpotettava sellaisten ympäristöväitteiden hyväksymistä, jotka perustuvat standardeihin tai menetelmiin, kuten elinkaarianalyysiin, jotka komissio on virallisesti tunnustanut tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja ovat näiden standardien tai menetelmien mukaisia;

d) sallittava 3 artiklan 4 kohdan c alakohdan ja 5 artiklan 8 kohdan mukaisesti laadittuihin tuotekohtaisiin ja toimialakohtaisiin ryhmäsääntöihin perustuvien ympäristöväitteiden ja ympäristömerkkien sertifiointi, jos tällaisissa säännöissä jo määrätään kolmannen osapuolen suorittamasta todentamisesta.

2. Komission on 1 kohdan mukaisesti kehitettävä tietokanta niistä tunnustetuista standardeista ja menetelmistä, joihin voidaan soveltaa yksinkertaistettua menettelyä, ja tarkistettava ja päivitettävä tätä säännöllisesti. **[Tark. 130]**

13 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen ja koordinointimekanismi

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka on vastuussa tämän direktiivin soveltamisesta ja sen täytäntöönpanon valvonnasta.

2. Jäsenvaltiot voivat nimetä 5 ja 6 artiklan täytäntöönpanon valvontaa varten direktiivin 2005/29/EY täytäntöönpanosta vastaavat kansalliset viranomaiset tai tuomioistuimet. ~~Tällöin jäsenvaltiot voivat poiketa~~***Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajilla, jotka kärsivät taloudellisesti*** tämän direktiivin ~~14–17 artiklasta ja soveltaa~~***noudattamatta jättämisestä, on mahdollisuus käyttää oikeasuhteisia ja tehokkaita oikeussuojakeinoja*** direktiivin 2005/29/EY 11~~–13~~ ***a*** artiklan mukaisesti ~~annettuja täytäntöönpanosääntöjä~~. **[Tark. 131]**

3. Jos jäsenvaltioiden alueella on useampi kuin yksi toimivaltainen viranomainen, niiden on varmistettava, että näiden viranomaisten tehtävät määritellään selkeästi ja että luodaan asianmukaiset viestintä- ja koordinointimekanismit.

4. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille omat toimivaltaiset viranomaisensa ja niiden toimivalta-alueet.

14 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valtuudet

1. Jäsenvaltioiden on siirrettävä toimivaltaisille viranomaisilleen tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi tarvittavat tarkastus- ja täytäntöönpanovaltuudet.

2. Toimivaltaisille viranomaisille 1 kohdan nojalla siirrettyihin valtuuksiin on sisällyttävä ainakin seuraavat valtuudet:

a) valtuudet saada kaikki tämän direktiivin rikkomiseen liittyvät missä tahansa muodossa olevat asiakirjat tai tiedot katsottavakseen riippumatta siitä, mille välineelle tai mihin paikkaan ne on tallennettu, sekä valtuudet ottaa tai saada niistä jäljennöksiä;

b) valtuudet edellyttää keneltä tahansa luonnolliselta henkilöltä tai miltä tahansa oikeushenkilöltä, että tämä toimittaa missä tahansa muodossa olevat asiaankuuluvat tiedot tai asiakirjat riippumatta siitä, mille välineelle tai mihin paikkaan ne on tallennettu, jotta voidaan määrittää, onko tapahtunut tai tapahtumassa tämän direktiivin rikkominen, sekä tällaisen rikkomisen yksityiskohdat;

c) valtuudet aloittaa omasta aloitteestaan tutkinta tai menettelyt tämän direktiivin rikkomisen lopettamiseksi tai kieltämiseksi;

d) valtuudet vaatia elinkeinonharjoittajia ottamaan käyttöön riittävät ja tehokkaat oikeussuojakeinot ja toteuttamaan asianmukaisia toimia tämän direktiivin rikkomisen lopettamiseksi;

e) valtuudet antaa tarvittaessa kieltomääräys tämän direktiivin rikkomisen osalta;

f) valtuudet määrätä seuraamuksia tämän direktiivin rikkomisesta 17 artiklan mukaisesti.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää kaikkia tietoja, asiakirjoja, havaintoja, lausuntoja tai tiedustelutietoja näyttönä tutkimuksissaan riippumatta siitä, missä muodossa tai mille välineelle ne on tallennettu.

15 artikla

Vaatimustenmukaisuuden seurantatoimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden 13 artiklan mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava säännöllisesti unionin markkinoilla esitetyt nimenomaiset ympäristöväitteet ja unionin markkinoilla sovelletut ympäristömerkintäjärjestelmät. Näiden tarkastusten tuloksia koskevat raportit on asetettava yleisön saataville verkossa.

2. Jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat tässä direktiivissä säädetyn velvoitteen rikkomisen, niiden on toteutettava arviointi, joka kattaa kaikki tässä direktiivissä säädetyt asiaankuuluvat vaatimukset.

3. Jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat toisessa alakohdassa tarkoitetun arvioinnin jälkeen, että nimenomaisen ympäristöväitteen perusteleminen ja esittäminen eivät ole tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukaista tai että ympäristömerkintäjärjestelmä ei ole tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukainen, niiden on ilmoitettava väitteen esittäneelle elinkeinonharjoittajalle vaatimustenvastaisuudesta ***ennen 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun raportin julkaisemista*** ja vaadittava kyseistä elinkeinonharjoittajaa toteuttamaan kaikki asianmukaiset korjaavat toimet 30 päivän kuluessa saattaakseen nimenomaisen ympäristöväitteen tai ympäristömerkintäjärjestelmän tämän direktiivin mukaiseksi tai ~~lopettaaksen~~***lopettamaan 30 päivän kuluessa*** vaatimustenvastaisen nimenomaisen ympäristöväitteen käytön ja siihen viittaamisen. Tällaisten toimien on oltava mahdollisimman tehokkaita ja nopeita siten, että niissä noudatetaan samalla suhteellisuusperiaatetta ja oikeutta tulla kuulluksi.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat poikkeustapauksissa päättää elinkeinonharjoittajan asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä myöntää elinkeinonharjoittajalle alkuperäiseen 30 päivään yhden pidennyksen, jonka aikana elinkeinonharjoittajan on toteutettava kaikki asianmukaiset korjaavat toimenpiteet. **[Tark. 132]**

3 a. Jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että nimenomainen ympäristöväite tai ympäristömerkintäjärjestelmä ei täytä tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia, niiden on vaadittava elinkeinonharjoittajaa ilmoittamaan ilman aiheetonta viivytystä, jos nimenomainen ympäristöväite tai ympäristömerkintäjärjestelmä on esitetty toisessa jäsenvaltiossa. Tässä tapauksessa vaatimustenvastaisuuden todentaneiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava ilman aiheetonta viivytystä 15 artiklan 3 kohdan mukaisen arvioinnin tuloksesta muiden sellaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joissa väitettä tai merkkiä on esitetty. **[Tark. 133]**

3 b. Jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat, että todentajat ovat toistuvasti myöntäneet vaatimustenmukaisuustodistuksia nimenomaisille ympäristöväitteille, jotka eivät täytä tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia, todentajan akkreditointi on peruutettava ilman aiheetonta viivytystä. **[Tark. 134]**

16 artikla

Valitusten käsittely ja oikeussuojan saatavuus

1. Luonnollisilla henkilöillä, oikeushenkilöillä tai organisaatioilla, joilla katsotaan unionin tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti olevan ~~oikeutettu~~***riittävä*** etu, on oikeus tehdä toimivaltaisille viranomaisille perusteltuja valituksia, jos ne objektiivisten olosuhteiden perusteella katsovat, että ***yksi tai useampi*** elinkeinonharjoittaja ***tai todentaja*** ei noudata tämän direktiivin säännöksiä. **[Tark. 135]**

2. Ensimmäisen kohdan soveltamiseksi katsotaan, että ihmisten terveyttä, ympäristönsuojelua tai kuluttajansuojaa edistävillä ja kansallisen lainsäädännön vaatimukset täyttävillä valtiosta riippumattomilla yhteisöillä tai järjestöillä on riittävä etu.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on ***ilman aiheetonta viivytystä*** arvioitava 1 kohdassa tarkoitettu perusteltu valitus ja tarvittaessa toteutettava tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien henkilön tai organisaation ***ja asianomaisten elinkeinonharjoittajien tai todentajien*** tarkastukset ja kuulemiset, ~~näiden valitusten todentamiseksi~~***jotta voidaan havaita tämän direktiivin säännösten mahdolliset rikkomiset ja todentaa nämä valitukset***. Jos vahvistetaan, ettei säännöksiä noudateta, toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tarvittavat toimet 15 artiklan mukaisesti. **[Tark. 136]**

4. Toimivaltaisten viranomaisten on mahdollisimman pian ja joka tapauksessa ***30 päivän kuluessa perustellun huolenaiheen vastaanottamisesta ja*** kansallisen lainsäädännön asiaa koskevien säännösten mukaisesti ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetulle valituksen tehneelle henkilölle tai organisaatiolle päätöksestään hyväksyä tai hylätä valituksessa esitetty toimenpidepyyntö ja perusteltava päätöksensä ***sekä esitettävä kuvaus toimista ja toimenpiteistä, joita se aikoo toteuttaa***. ***Toimivaltaisten viranomaisten on sallittava se, että huolen esittänyt henkilö toimittaa lisätietoja.*** **[Tark. 137]**

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetulla henkilöllä tai organisaatiolla, joka tekee perustellun valituksen, on mahdollisuus kääntyä sellaisen tuomioistuimen tai muun riippumattoman ja puolueettoman julkisen elimen puoleen, joka on toimivaltainen toteuttamaan toimivaltaisen viranomaisen tämän direktiivin nojalla tekemien päätösten, toimien tai toimimatta jättämisen menettelyllisen ja aineellisen laillisuuden uudelleentarkastelun, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lainsäädännön sellaisten säännösten soveltamista, joissa edellytetään, että hallinnolliset muutoksenhakumenettelyt on käytettävä loppuun ennen oikeudenkäyntimenettelyn aloittamista. Näiden oikeudellisten muutoksenhakumenettelyjen on oltava oikeudenmukaisia, tasapuolisia, oikea-aikaisia maksuttomia tai kohtuuhintaisia, jotta hinta ei ole esteenä menettelyyn osallistumiselle, ja niiden on tarjottava asianmukaiset ja tehokkaat oikeussuojamekanismit, mukaan lukien tarvittaessa kieltomääräykset.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisön saataville asetetaan ***maksutta, selkeästi ja ymmärrettävästi*** käytännön tietoja mahdollisuudesta käyttää tässä artiklassa tarkoitettuja hallinnollisia ja oikeudellisia muutoksenhakumenettelyjä. **[Tark. 138]**

17 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2008/99/EY ([50]) mukaisia jäsenvaltioiden velvollisuuksia. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

([50]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/99/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 328, 6.12.2008, s. 28).

2. Määrittäessään rikkomistapauksissa määrättävien seuraamusten tyyppiä ja tasoa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on otettava asianmukaisesti huomioon seuraavat kriteerit:

a) rikkomisen luonne, vakavuus, laajuus ja kesto;

b) rikkomisen tahallisuus tai tuottamuksellisuus ja tarvittaessa elinkeinonharjoittajan kuluttajille aiheutuneen vahingon lieventämiseksi tai korjaamiseksi toteuttamat toimet;

c) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön varallisuus, jonka osoittavat esimerkiksi vastuussa olevan oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai vastuussa olevan luonnollisen henkilön vuosiansiot;

d) vastuussa olevien henkilöiden rikkomisesta saamat taloudelliset hyödyt;

e) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomiset;

f) mahdolliset muut tapauksen olosuhteisiin sovellettavat raskauttavat tai lieventävät tekijät;

g) elinkeinonharjoittajalle muissa jäsenvaltioissa samasta rikkomisesta määrätyt seuraamukset rajatylittävissä tapauksissa, joissa tiedot tällaisista seuraamuksista ovat tarvittaessa saatavilla asetuksella (EU) 2017/2394 perustetun mekanismin kautta.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tämän direktiivin rikkomisesta määrättäviin seuraamuksiin ja toimenpiteisiin on sisällyttävä seuraavat:

(a) sakot, joilla tosiasiallisesti estetään rikkomiseen syyllistyneitä saamasta rikkomisen tuottamaa taloudellista hyötyä ja joita korotetaan rikkomisen toistuessa;

(b) elinkeinonharjoittajan asianomaisia tuotteita koskevasta liiketoimesta saamien tulojen menetetyksi tuomitseminen;

(c) määräaikainen sulkeminen enintään 12 kuukauden ajaksi julkisten hankintamenettelyjen ja julkisen rahoituksen ulkopuolelle, mukaan lukien tarjouskilpailumenettelyt, avustukset ja käyttöoikeussopimukset.

Edellä olevan a alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun seuraamuksia määrätään asetuksen (EU) 2017/2394 ([51]) 21 artiklan mukaisesti, tällaisten sakkojen enimmäismäärä on vähintään neljä prosenttia elinkeinonharjoittajan vuotuisesta liikevaihdosta asianomaisessa jäsenvaltiossa tai asianomaisissa jäsenvaltioissa.

18 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = päivä, jona tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä] alkaen viiden vuoden ajaksi 3 artiklan 4 kohdassa ja 5 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 artiklan 4 kohdassa ja 5 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Edellä olevan 3 artiklan 4 kohdan ja 5 artiklan 8 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan [kahdella kuukaudella].

([51]) EUVL L 345, 27.12.2017, s. 1.

18a artikla

Kuulemisfoorumi

Komissio perustaa viherväitteitä käsittelevän kuulemisfoorumin (’foorumi’), johon osallistuu tasapainoisesti jäsenvaltioiden edustajia ja kaikkia asianomaisia osapuolia, kuten teollisuuden edustajia, mukaan lukien mikroyritysten, pienten ja keskisuurten yritysten ja käsityöteollisuuden edustajat, ammattiliittoja, kauppiaita, vähittäismyyjiä, maahantuojia, akateemisia tutkijoita, ympäristönsuojeluryhmiä ja kuluttajajärjestöjä. Komissio kuulee foorumia seuraavista asioista:

i) 3 artiklan 4 a kohdassa tarkoitettujen työsuunnitelmien laatiminen;

ii) delegoitujen säädösten laatiminen;

iii) ympäristöväitteiden perustelemista ja esittämistä koskevien vaatimusten päivittäminen;

iv) ympäristöväitteiden perustelemista ja esittämistä koskevien vaatimusten arviointi;

v) ympäristöväitteiden perustelemista ja esittämistä koskevien nykyisten vaatimusten tehokkuuden arviointi. **[Tark. 139]**

19 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

20 artikla

Seuranta

1. Jäsenvaltioiden on säännöllisesti seurattava tämän direktiivin soveltamista seuraavien seikkojen perusteella:

a) yleiskatsaus sellaisten nimenomaisten ympäristöväitteiden ja ympäristömerkintäjärjestelmien tyypeistä, joista on tehty perusteltuja valituksia 16 artiklan mukaisesti;

b) yleiskatsaus sellaisista nimenomaisista ympäristöväitteistä ja ympäristömerkintäjärjestelmistä, joiden osalta toimivaltaiset viranomaiset ovat vaatineet elinkeinonharjoittajaa toteuttamaan korjaavia toimia 15 artiklan mukaisesti tai määränneet seuraamuksia 17 artiklan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tiedoissa on täsmennettävä nimenomainen ympäristöväite tai ympäristömerkintäjärjestelmä, väitetyn rikkomisen luonne, korjaavien toimien luonne ja kesto sekä tarvittaessa määrätty seuraamus.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 kohdassa tarkoitetut tiedot komissiolle vuosittain.

3 a. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä aktiivisesti yhteistyötä ja vaihdettava säännöllisesti parhaita käytäntöjä tämän direktiivin täytäntöönpanosta. **[Tark. 140]**

4. Euroopan ympäristökeskus julkaisee 3 kohdan mukaisesti kerättyjen tietojen ja jäsenvaltioiden 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti saataville asettamien tietojen sekä tarvittaessa toimivaltaisten viranomaisten lisäkuulemisten perusteella joka toinen vuosi raportin, joka sisältää arvioinnin nimenomaisten ympäristöväitteiden ja ympäristömerkintäjärjestelmien kehityksestä kussakin jäsenvaltiossa ja koko unionissa. Raportin on mahdollistettava eriyttäminen väitteen esittäneen elinkeinonharjoittajan koon ja perustelujen laadun mukaan.

21 artikla

Arviointi ja uudelleentarkastelu

1. Komissio arvioi tätä direktiiviä sen tavoitteiden perusteella ja esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tärkeimmistä havainnoista viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = viisi vuotta sen jälkeen, kun tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä].

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa arvioidaan, onko tämän direktiivin tavoite saavutettu erityisesti seuraavien seikkojen osalta:

a) sen varmistaminen, että tuotteen tai elinkeinonharjoittajan ympäristötehokkuutta koskevat nimenomaiset ympäristöväitteet perustuvat luotettaviin, vertailukelpoisiin ja todennettavissa oleviin tietoihin;

b) sen varmistaminen, että ympäristömerkintäjärjestelmät perustuvat sertifiointijärjestelmiin ja täyttävät 8 artiklassa säädetyt asiaankuuluvat vaatimukset;

c) sen varmistaminen, että jäsenvaltiot hyväksyvät uusia olemassa olevien järjestelmien kattamia tuotteita tai elinkeinonharjoittajia koskevia yksityisiä ympäristömerkintäjärjestelmiä ainoastaan, jos ne tuottavat lisäarvoa olemassa oleviin järjestelmiin verrattuna;

d) sellaisten sääntöjen säätäminen, jotka koskevat nimenomaisten ympäristöväitteiden esittämistä unionin markkinoilla ja päällekkäisten kustannusten välttämistä tällaisten väitteiden esittämisessä;

d a) sen varmistaminen, että elinkeinonharjoittajat asettavat omien toimintojensa ja arvoketjujensa päästövähennykset tehokkaasti etusijalle, arvioimalla päästöhyvitysten käyttöön liittyvien säännösten riittävyyttä; **[Tark. 141]**

e) sisämarkkinoiden toiminnan vahvistaminen.

e a) kohti myrkytöntä ympäristöä siirtymisen helpottaminen. **[Tark. 142]**

3. Jos komissio katsoo sen aiheelliseksi, 1 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen liitetään tämän direktiivin asiaankuuluvien säännösten muuttamista koskeva lainsäädäntöehdotus, joka voi sisältää myös uusia säännöksiä seuraavista:

a) kiertotalouden, biotalouden ja vihreän talouden mahdollisuuksien vapauttaminen arvioimalla, onko tarkoituksenmukaista ja toteutettavissa, että ympäristöväitteiden perustelemiseksi velvoitetaan käyttämään yhteistä ja tarvittaessa elinkaareen perustuvaa menetelmää;

b) ~~kohti myrkytöntä ympäristöä siirtymisen helpottaminen harkitsemalla vaarallisia aineita sisältäviä tuotteita koskevien ympäristöväitteiden kieltämistä, paitsi jos vaarallisten aineiden käyttöä pidetään yhteiskunnan kannalta välttämättömänä komission kehittämien kriteerien mukaisesti;~~ **[Tark. 143]**

b a) kuluttajansuojan ja sisämarkkinoiden toiminnan vahvistaminen entisestään harkitsemalla nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemista koskevien vaatimusten ulottamista koskemaan mikroyrityksiä. **[Tark. 144]**

c) sellaisten vaatimusten yhdenmukaistamisen lisääminen, jotka koskevat ympäristönäkökohtia tai -vaikutuksia, kuten kestävyyttä, uudelleenkäytettävyyttä, korjattavuutta, kierrätettävyyttä, kierrätysmateriaalin osuutta, luonnollisen sisällön käyttöä, mukaan lukien kuidut, ympäristötehokkuutta tai -kestävyyttä, biopohjaisia raaka-aineita, biohajoavuutta, luonnon monimuotoisuutta sekä jätteiden syntymisen ehkäisemistä ja vähentämistä, koskevien erityisten ympäristöväitteiden perustelemista.

22 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EU) N:o 1024/2012 liitteeseen kohta seuraavasti:

”X. [julkaisutoimisto lisää seuraavan järjestysnumeron] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU)..., annettu..., nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemisesta ja esittämisestä (EUVL L..., päivämäärä, s....): 13 artiklan 3 kohta ja 15 artikla.”

23 artikla

Asetuksen (EU) 2017/2394 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EU) 2017/2394 liitteeseen kohta seuraavasti:

”X. [julkaisutoimisto lisää seuraavan järjestysnumeron] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU)..., annettu..., nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemisesta ja esittämisestä (EUVL L..., päivämäärä, s....).”

24 artikla

Direktiivin (EU) 2020/1828 muuttaminen

Lisätään direktiivin (EU) 2020/1828 liitteeseen I kohta seuraavasti:

”X) [julkaisutoimisto lisää seuraavan järjestysnumeron] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU)..., annettu..., nimenomaisten ympäristöväitteiden perustelemisesta ja esittämisestä (EUVL L..., päivämäärä, s....).”

25 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [...] päivänä [...]kuuta [...] [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä toimenpiteitä [...] päivästä [...]kuuta [...] [julkaisutoimisto lisää päivämäärän = ~~24~~***30*** kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta]. **[Tark. 173]**

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

Tätä direktiiviä aletaan soveltaa komission suosituksessa 2003/361/EY tarkoitettuihin pieniin yrityksiin viimeistään 42 kuukauden kuluttua sen voimaantulosta. **[Tark. 145]**

1 a. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tämän direktiivin voimaantulopäivän ja soveltamisen alkamispäivän välisen siirtymäkauden, jonka aikana todennettavaksi esitettyjä nykyisiä ympäristöväitteitä voidaan käyttää. **[Tark. 146]**

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

27 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty …

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*